

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KÂZIM TAŞKENT KLASİK YAPITLAR DİZİSİ

SİR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

Çeviren: Nazmi Ağıl

YAPI KREDİ YAYINLARI

On dördüncü yüzyıl sonlarında kimliği bilinmeyen bir şairin yazdığı *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye* dolaylı bir ahlak dersi olmasının yanı sıra aynı zamanda bir büyü, korku, baştan çıkarma ve macera hikâyesidir. Noel akşamı, elinde koca bir baltayla Arthur'un şölenine dalan, atı da kendisi gibi yemyeşil bir şövalye, kralı bir oyuna davet eder. Kralın yerine bu meydan okumayı kabul eden Gawain adlı şövalye hikâyenin devamında hem fiziksel, hem ahlaki açıdan sınanacaktır.

Şiirde standart İngilizceyle günlük dil, Platonik aşkla cinsellik, zarif davranışlarla kan ve vahşet, zengin doğa görünümüleriyle şaşıalı kapalı mekân tasvirleri iç içe geçer. Şövalye hikâyelerinin klasik düzeni *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye* için de geçerlidir: Temeli Isa'nın Kutsal Kâsesi'ni aramak olan bir yolculuk, baş edilmesi gereken doğaüstü bir düşman, ölümle yüzleşme ve bu deneyim sonunda şövalyenin daha olgun bir insana dönüşmesi...

Nazmi Ağıl (1964, Eskişehir) Boğaziçi Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Aynı bölümde yüksek lisans ve doktora çalışmalarını tamamladı. Koç Üniversitesi İngiliz Dili ve Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde öğretim üyesi. Şiir: *Gökçe Yazı* (1998), *Boşanma Dosyası* (1998, Yunus Nadi Şiir Ödülü), *Beni Böyle Değiştiren* (1999), *Aşk Küçücük, Kırılğan* (2002), *Kokarca Aramak* (2005), *Babalar ve Oğullar: Umut'un Defteri* (2008), *Yavaş Matematik* (2012), *Yağmura Bunca Düşkün* (toplu şiirler, 2014). Çeviri: *Canterbury Hikâyeleri* (Geoffrey Chaucer), *Açık Ev* (Theodore Roethke), *Dışbükey Bir Aynada Otoportre* (John Ashbery), *Bukleye Tecavüz* (Alexander Pope), *Schopenhauer'ın Teleskopu* (Gerard Donovan), *Badenheim 1939, Demir Raylar* (Aharon Appelfeld), *Prelüd* (William Wordsworth), *Beowulf* (Seamus Heaney), *Kuşlar Meclisi* (Peter Sis).

SİR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

Çeviren
Nazmi Ağıl

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4836
Kâzım Taşkent
Klasik Yapıtlar Dizisi - 96

Sir Gawain ve Yeşil Şövalye
Özgün adı: Sir Gawain and the Green Knight
Çeviren: Nazmi Ağıl

Kitap editörü: Dürrin Tunç
Düzeltili: Filiz Özkan

Tasarım: Mehmet Ulusel
Grafik uygulama: Akgül Yıldız

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

1. baskı: İstanbul, Nisan 2017
ISBN 978-975-08-3951-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2017
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İÇİNDEKİLER

Giriş • 7

Çeviri Hakkında • 12

SIR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

Bölüm I • 17

Bölüm II • 33

Bölüm III • 52

GİRİŞ

İngiltere topraklarında beşinci ve on birinci yüzyıllar arasında Anglo-Sakson uygarlığı hâkimdi. Bu dönemin ozanları sessiz harf tekrarına (aliterasyon) dayalı şiirler yazıyorlardı ve bize *Beowulf*, “Judith” ya da “The Wanderer” (Gezgin) gibi çok değerli eserler bıraktılar. 1066’da adayı istila eden Normanlar aracılığıyla kafiyeyle tanışan İngiliz ozanları, takip eden yüzyıllarda aliterasyon sanatına pek rağbet etmediler. Ya da muhtemelen o dönemde Güney bölgelerinde kullanılan diyalektin öne çıkıp yaygın hale gelmesi aliterasyonla yazılmış pek çok şiirin gölgede kalmasına neden oldu. Bu yüzden 1190’larda yazıldığı düşünülen, Layamon’un İngiltere tarihini anlattığı, adını İngiltere’nin kurucusu sayılan Troyalı Brütüs’ten alan ve bu kitaptaki şiire de kaynaklık eden *Brut* adlı eserden sonra uzun süren bir sessizlik göze çarpar. Fakat 1340-1400 yılları arasında yaşayan ünlü ozan Geoffrey Chaucer’ın *Canterbury Hikâyeleri*’nde Vaiz’e “Ben bir Güneyliyim nihayet / ve kelimelere ‘ram rem raf diye aliterasyon / yaptırمام” dedirtmesinden anlaşıldığına göre Kuzey bölgelerinde bu söz sanatı unutulup gitmemiş olmalı ki 1350-1500 yılları arasında uzmanların “aliterasyon canlanması” dedikleri bir hareketlenme meydana geldi. Önceki, Eski İngilizceyle yazılmış şiirlerden farklı olarak, bu yıllarda ortaya konan yapıtlarda dizeler daha uzundu, sıkı bir aliterasyon veya ritim düzeni yoktu ve yer yer kafiye kullanımına da rastlanıyordu.

Dönemin önemli eserleri arasında “Piers Plowman” (Çiftçi Piers), “Pearl”, (İnci), “Sir Gawain and the Green Knight” (Sir Gawain ve Yeşil Şövalye), “Cleanness” (Temizlik) ve “Patience” (Sabır) yer alır. Şiirlerin dili bunların başkentten 150 km kadar uzakta, Kuzeybatı bölgesinde sadece günümüzde değil, muhteme-

len o dönemde bile mesela Londralı okurların da anlamakta zorlanacağı bir diyalekte yazıldıklarını göstermektedir. “Piers Plowman” tahminen William Langland tarafından kaleme alınmıştır, ötekilerin şairi bilinmez fakat hepsi bir arada bulundukları için aynı elden çıktıkları düşünülen şiirlerin sahibi bu yüzden “İnci Şairi” ya da “Gawain Şairi” olarak anılır. Chaucer’la aynı zaman diliminde yazan bu kişinin Latince İncil’i iyi bildiği, aynı zamanda saray adabı, şövalyelik ahlakı, askeri giyim kuşam ve avcılık konusunda bilgi sahibi olduğu ve şiir sanatında ünlü çağdaşından aşağı kalmadığı anlaşılmaktadır. Bir babanın ölen küçük kızıyla rüyasında yaptığı görüşme çerçevesinde Hristiyan öğretilerini konu alan “İnci” çok önemli olsa da “Sir Gawain ve Yeşil Şövalye” şiiri en az onun kadar değerli ve aslına bakılırsa ondan çok daha eğlencelidir, çünkü şu an elinizde tuttuğunuz eser dolaylı bir ahlak dersi olmasının yanı sıra aynı zamanda bir büyü, korku, baştan çıkarma ve macera hikâyesidir. Şiirde standart İngilizceyle günlük dil, Platonik aşkla cinsellik, zarif davranışlarla kan ve vahşet, zengin doğa görünüm-leriyle şaşıla kapalı mekân tasvirleri iç içe geçer. Bu geçişmenin en başarılı örneği ozanın örgü tekniğini kullanarak, ormandaki av ile yatak odasındaki av arasında gidip gelmek suretiyle, dantel kumaşlardaki gibi bir anlatı deseni yarattığı pasajlarda görülebilir. Değişik uzunluktaki dizeler hem heyecanı, hem şiirin ritmini diri tutar. Anlatıcının bazen nesnel bir duruşla uzaktan, bazen hikâyenin içine girerek, bazen de karakterlerin bakış açılarını benimseyerek konuşması ise dikkat çeken bir perspektif kullanımıdır. Noel akşamı, elinde koca bir baltayla Arthur’un şölenine dalan, atı da kendisi gibi yemyeşil bir şövalye kralı bir oyuna davet eder. Şiirin bundan sonraki bölümünde kralın yerine bu meydan okumayı kabul eden Gawain adlı şövalyenin hem fiziksel hem ahlaki açıdan sınanmasına yer verilir. Şövalye hikâyelerinin klasik bir düzeni vardır: Temeli İsa’nın Kutsal Kâsesi’ni aramak olan bir yolculuk, baş edilmesi gereken doğaüstü bir düşman, ölümle yüzleşme ve bu deneyim sonunda şövalyenin daha olgun bir insana dönüşmesi. Aynı tespit “Sir Gawain ve Yeşil Şövalye” için de geçerlidir. Gawain bir yandan zorlu hava şartlarıyla, bir yandan çeşitli düşmanlarla

savaşarak uzak bir coğrafyada gerçek adını, adresini bilmediği bu şövalyeyi arayacak, şiddetli baştan çıkarmalar karşısında hayatı ve imanı ciddi derecede tehlikeye düşecek, fakat sonunda kendini daha iyi tanıyacak, arkadaşları tarafından erişkin bir şövalye olarak selamlanacaktır. Gawain mükemmelliği simgeleyen kalkanında betimlenen erdemler arasında tek eksik olan alçakgönüllüğe de erişmiştir sonunda. On ikinci yüzyıl Fransız yazarı Chretien de Troyes'un yazdığı "Livre de Caradoc" (Caradoc'un Kitabı) adlı hikâyede Caradoc kendisine meydan okuyan Yeşil Adam'ın kellesini keser, adam kesik başını alıp yerine koyduktan sonra kimliğini açıklar: Caradoc'un babasıdır. Burada anlatılan bir oğulun erkekliğe adım atış süreci Gawain'in kendini kanıtlama macerasıyla örtüşür. Bu hikâye Gawain şairi için en yakın kaynaktır, fakat asıl kaynağı Keltlerin "bitki mitleri"nde, baharın yeniden yeryüzüne dönmesini, tohumların tekrar yeşermesini sağlamak için sahnelenen ayinsel "kelle kesmece" oyunlarında aramak gerekir. Bir bakıma Yeşil Şövalye Ölüm'ü temsil eder, bu durumda Gawain'in ona bunca yaklaşıp geri dönmesi yaşam döngüsünün bir ifadesi olur. Bu döngüsellik şiirde defalarca vurgulanır. Örneğin, şiir eski yılın bitip yenisinin geldiği Noel vaktinde başlar ve sonraki Noel'de son bulur. Zamanın durmadığı, mevsimlerin birbirini dairesel bir hareket içinde izlediği ısrarla hatırlatılır. İlk dizenin şiirin sonunda da tekrarlanması, Gawain'in dostlarından ayrılışı ve geri dönüşü, tekrarlanan yeminler, şölenler, kelle kesmece oyunu, hepsi bir bitiş ve yeniden başlayışın işaretleridir. Gawain'in Yeşil Şövalye ile ikinci karşılaşmasından sağ salım çıkıp gelmesi yaşam gücünün bir zaferi olarak yorumlanabilir. Fakat rengiyle, bir elinde tuttuğu, her mevsim yeşil kalan ağaç dalıyla, Yeşil Şövalye aynı zamanda Tabiat'ın kişileşmiş halidir. Kesilen başını alıp tekrar yerine koyması Tabiat'ın kendini yenileme gücüne karşılık gelir. Gawain'le bir şato yerine otlarla, yosunlarla kaplı bir höyükte buluşması da böyle bir yorumu destekler niteliktedir. Bu yabansı ve tekinsiz höyüğün karşısı Arthur'un sarayıdır. Bu saray "Beowulf"taki Danimarka kralı Hrothgar'ın yaptırdığı görkemli bina gibi, tehlikelerle dolu, vahşi doğa karşısında güvenli bir sığınaktır ve Yuvarlak Masa'nın

incelmiş tavırları aynı zamanda insan doğasının da terbiye yoluyla yaban yanlarından arındırılabilceğini ifade eder. Ancak bunun bir sınırı olmalıdır ve habersiz misafir Arthur'a insanoğlundan beklen-tilerinin fazla iddialı olduğunu ve insanın hem kendi içindeki hem de Doğa'daki yabansı öğelerle uyum içinde yaşaması gerektiğini hatırlatmak için gelmiştir. Doğa'nın günümüzdeki denli tahrip edilmediği o eski tarihlerde bile yılın o döneminde erkek geyiklerin avlanmasına getirilen yasaktan, av sırasında kargaların payının da çalılar üzerine bırakıldığından, av hayvanlarının büyük ustalık ve özenle yüzölüp etlerinin hiçbir israfa yol açmadan alındığından söz eden dizeler çevre konusundaki duyarlılığı dolayısıyla şaire saygımızı artırır. Bu duyarlılığa sahip olduğu anlatılan Bertilak adlı beyin şatosu, saray ve höyük arasında, insan ve doğa uyumunun kusursuz işlediği ideal bir mekân olarak dikkati çeker. Ayrıca, şiirin son bölümünde, boynunu baltaya teslim ettiği sırada Gawain'in "köklerinden kuvvetle toprağa bağlanmış" bir ağaca benzetilmesi onun geçirdiği içsel değişime işaret eder, Gawain artık kendi doğasını dışarıdaki doğayla barıştırmıştır.

Başka Arthur hikâyelerinde anlatılan, Yuvarlak Masa şövalyelerinden Sir Lancelot ve Kraliçe arasındaki yasak aşktan da anlaşılacağı üzere, Arthur'un mükemmel insanı ve toplumu yaratma projesi çökmeye yazgılıdır, çünkü gerçekçi değildir. Yanlış anlaşılmasın, Gawain şairi hâlâ ideallere inancını korumaktadır ve ciddi bir Hristiyan öğretisi sunar, fakat bu ideallerin insanlar tarafından ulaşılabilir olduğu konusunda şüpheye düşmüş gibidir. Benzer bir eleştiri on dokuzuncu yüzyıl ozanı Alfred Lord Tennyson'un "Idylls of the King" (Kralın İdilleri) adlı şiirinde de görülür, Tennyson'a göre de doğuştan kusurlu insan soyuna böyle büyük hedefler koymak daha en başından yanlıştır.

Farklı bir bakış açısı ise şiiri ataerkil düzenin bir eleştirisi olarak okumak olabilir. Böyle bir okumada olayların gelişmesinde kadınların oynadıkları önemli role, Gawain'in annesinin Arthur'un kız kardeşi olmasına vurgu yapılabilir, Gawain'in Bertilak karşısındaki pasif, kadınsı pozisyonuna dikkat çekilebilir. Bu ikisi arasındaki ilişki, Gawain'in Bertilak'ın şatosundaki yaşantısı cinsiyet rollerini

sorgulamak isteyenler için malzeme sunar. Ya da dindar bir Hıristiyan, Gawain'in Yeşil Şövalye'yle karşılaşmasını ve onun yanından zaferle dönmesini İsa'nın Cehennem'e inerek Şeytan'ı alt etmesinin bir anlatımı olarak değerlendirebilir. Bütün bu yaklaşımlar ve elbet başkaları mümkün fakat kanımca elinizdeki şiire en eğlenceli bakış açısı onu, *Don Quijote* gibi, abartılarla dolu şövalye hikâyelerine yöneltmiş bir hiciv olarak görmektir. Hikâyenin didaktik ve dini taraflarına odaklanıp ironik özelliklerini göz ardı etmemek gerekir. Örneğin, Yeşil Şövalye'nin meydan okuyuşunda Yuvarlak Masa Şövalyelerinin şöhretlerini hak ederek değil de ozanların abartılı övgüleriyle kazanmış olabilecekleri kuşkusu uyandırılır. Nitekim Arthur'un topluluğu cesurdur ama beklenmeyen meydan okuma karşısında korkudan dilleri tutulur, kral yüce bir varlıktır ama onu etrafındakilerle yüksek konular yerine şundan bundan, önemsiz meselelerden konuşurken görürüz, erdem timsali Gawain birçok insani zaafa sahiptir, damarlarında Arthur'un yanı sıra kötü cadı Morgana'nın da kanı dolaşmaktadır. Bu dillere destan şövalyenin canavarlarla mücadelesi birkaç dizede geçirilir ve onu er meydanında değil de çoğu zaman yatakta, ev sahibesinin baştan çıkarma oyunlarını savuştururken görürüz.

Romalı şair Horatius iyi edebiyatın bir yandan eğlendirirken bir yandan öğretmesi gerektiğini belirtir. Gerek hikâyesi, gerek ses özellikleri ve üslubuyla okurun merakını ve ilgisini sürekli canlı tutan şiirde Sir Gawain'in sınanması aracılığıyla okurlara, kendine ve başkasına karşı doğruluk ve söze sadakat başta olmak üzere birçok erdem hatırlatılır. Değerlerin sonsuzca aşındığı ve sözün hızla gözden düştüğü günümüz dünyasında bu, *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye*'nin iyi bir edebiyat yapıtı olarak işlevini hâlâ sürdürdüğü anlamına gelir.

ÇEVİRİ HAKKINDA

“Sir Gawain and the Green Knight” daha önce Milli Eğitim Bakanını Hasan Ali Yücel’in başlattığı çeviri seferberliği sırasında Ayşe Cebesoy tarafından Türkçeye çevrilmiş, 2010 yılında kitabın yeni baskısı dili güncellenmiş haliyle günümüz okurlarına sunulmuştu. Bilinir ki şiirde anlam ve söyleyiş birbirinden ayrı tutulamaz ve ses özelliklerinin bunca öne çıktığı bu eserde söyleyişin anlamı belirlemedeki rolü çok büyüktür. Bu nedenle Cebesoy’un nesir diliyle yaptığı çeviri hikâyeyi aktarma işlevini yerine getirse de orijinal metindeki birçok özellik Türk okurundan saklı kalıyordu. Elinizde tuttuğunuz Türkçe metin Cumhuriyet’in aydınlık projelerinden birinin parçası olan bu güzel girişimi tamamlama ve İngilizce metnin gerek ses, gerek anlam açısından kendi okurlarına verdiği hazzı elden geldiğince okurlarımıza da yaşatma hevesinden doğdu.

Çeviri için ayrı bir uzmanlık gerektiren Ortaçağ İngilizcesiyle yazılmış orijinal metin yerine Marie Borroff’un Modern İngilizceye tercümesiyle birlikte çeşitli başka kaynaklardan yararlandım ama herhangi birine tamamen bağlı kaldığımı söyleyemem. Bu kaynaklar bazı dizeleri farklı yorumlamışlardı ve ben aklıma en yakın olanını tercih ettim. Ayrıca, bazı metinlerdeki söz dizimi ya da sözcük seçimi zaman zaman kendi aliterasyon düzenimi oluşturmaya daha elverişliydi. Dört ana bölümden oluşan şiirin yapısal ve biçimsel özelliklerini olabildiğince korumaya çalıştım. Anlamın birkaç dize fazlası ya da eksikliğiyle ama tam olarak aktarılmasının daha önemli olduğunu düşündüğümünden dize sayısının tutması için çaba harcamadım. Dize uzunlukları şiirin aslında da çeviride olduğu gibi değişkenlik gösteriyor. Şiirde kafiyesiz uzun kıtalardan hemen sonra epeyce uzun bir dize geliyor, bu dizenin

son kelimesi tek başına bir dize olarak alta yazılıyor ve takip eden dizeler için kafiyei belirliyor. Hem aliterasyon, hem “ababa” kafiye düzeni gözetilerek yazılan bu beş, oldukça kısa dizenin işlevi çoğu zaman konuyu özetlemek, ironik bir yorum ya da karşıt düşüncüyü öne sürmek, anlatıyı bir sonraki bölüme bağlamak, okuru meraklandırıp heyecanını diri tutmaktır. Bu bölümlerde kafiye düzenine sıkı sıkıya bağlı kalmamam da benzer bir ses etkisi yaratmaya dikkat ettim. Amacım bugünün okurlarının anlayacağı açıklıkta bir metin ortaya koymaktı fakat sonuçta elimizdeki metin eski zamanlara ait ve soylu sınıfa dair hikâye. Onların konuşmalarını tamamen günlük dille aktarmak uygun olmazdı, bu yüzden çeviri metinde günümüz gençliğine biraz eskimiş gelen kelimeler sadece aliterasyon için tercih edilmedi, amacım birazcık da olsa orijinal şiirin arkaik havasını hissettirmekti.

Bir eseri aynı dil içinde ya da farklı bir dile defalarca çevirmek için birçok sebep var. Bunlardan bir tanesi de mükemmel çevirinin bir ütopya, hiç ulaşılamayacak bir Kızıl Elma olması ve her denemenin eksikli kalmaya mahkûm olduğu gerçeği. Ancak her deneme bizi hedefe bir adım daha yaklaştıracaktır. *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye* belki yüzden fazla kez Modern İngilizceye çevrilmiş, darısı Türkçenin de başına.

SIR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

BÖLÜM I

Seneler süren kuşatma sonunda Troya düştüğünde
Yanıp yıkılan yerleşim yeri küle dönmüş,
Bu hayale sığmaz hıyaneti hazırlayan hain
Sanık sandalyesine konmuştu, sadakat sembolü
Aeneas'tı¹ bu şahıs. Soylu savaşçılarıyla
Seferler düzenledi sonra, Batı'da çok sayıda
Zengin ülkeleri zapt ettiler o ve zürriyeti.
Yüce Romulus yıldırım gibi yöneldi Roma'ya,
Orada şahlanacak şahane bir şehir kurdu,²
Ki kendi adıyla anılır kent bugün de hâlâ.
Toskana yöresine yüksek kaleler yaptı Turnus,
Langobard'sa Lombardiya'yı layık buldu yerleşime.
Daha ötede, dağların Fransa Denizi'ne dönük
Yamaçlarında, Britanya'da, Felix Brutus³ yapılar kurmayı
seçti.

Bin mucize, bin musibet,
Huzur ve kavga, kıyamet,
Yan yana yaşandı burada,
Sevinçli, sancılı seneler geçti.

Ve bu büyük bey Britanya'yı kuralı beri,
Yüzlerce yaman yiğit yetiştirdi yörede.
Birçok baş edilmez belayı bertaraf ettiler,
O günlerden bu günlere gelinceye değin,
En fazla tansığa bu topraklar tanık oldu.
Ama Britanya kralları içinde en kayda değer

- 1 Homeros ya da Virgilius Aeneas'tan bir hain olarak söz etmezler, bu iddialar onlardan daha önce Frigyalı Dares ve Giritli Dictys'e aittir ve Troya'nın düşmek üzere olduğunu anlayan Aeneas ve Antenör şehre ihanet edip Yunanlıları içeri almak, onlara rehberlik edip Priamus'un sarayına götürmekle suçlanırlar. Sonraki anlatılarda Antenör hain olarak kalmış, Aeneas saygınlığını korumuştur.
- 2 Roma'nın efsanevi kurucusu Romulus'un da Troyalıların soyundan geldiği ortaya atılıyor.
- 3 Aeneas'ın torununun oğlu.

Kral Arthur'du, ki hikâyemizin konusu
 Onun meclisinden bir macera, müthiş meraklı
 Bir masal demek de elbet mümkün
 Ve Arthur'a dair destanlar içinde dengi yok.
 Şayet kulak verirsiniz şiirime, şimdi size
 Salonda dinlediklerimi duru bir dille dile getiririm
 tekrar.

Destanların diliyle,
 Bildik biçim, bildik karar,
 Nasıl nakledildiyse öyle,
 Bugüne kadar.

Bir Noel gecesi, yanında Yuvarlak Masa⁴
 Şövalyeleriyle Camelot'taydı⁵ Arthur. Şölende
 Her tür nevale vardı, herkes pür neşe.
 Yüzlerce yarışma yapılıyordu avluda,
 Mızrak müsabakalarını müteakip, dans için
 Salona geliyordu gözü pek savaşçılar.
 On beş gün boyunca bitmek bilmiyordu coşku,
 Yemek içmek dersiniz derya deniz,
 Gündüzün oyunların, gece dansın gürültüsü
 Kabartıyordu kalpleri, kâh avlu, kâh salonda.
 Bu beyler, hanımlar için harikaydı hayat,
 Şahane bir şenlikti, şevk içinde, şen şakrak
 Geçip gidiyordu ganimet gibi günler.
 Hristiyan ellerindeki en şanlı şövalyelerdi,
 Güzellikte geçilmez en güzide hanımlar,
 Ve en yakışıklı kral, sonu yok yeryüzünde.
 Çünkü hepsi yaşamaya hevesliydi, hayatın baharındaydılar
 henüz.

4 Efsaneye göre Arthur'un şövalyeleri arasında oturma sırası konusunda bir anlaşmazlık çıkmış ve çözüm olarak Merlin etrafına yüz kişinin oturabileceği Yuvarlak Masa'yı yapmıştı. Şiirde geçen masa yuvarlak değildir.

5 Arthur krallığının muhtemelen Güneybatı İngiltere'de bulunduğu varsayılan başkenti.

En mutlu insanlardı
 Ve çıkıp yüz gün, yüz
 Gece bakınsanız da, öyle soylu
 Ev sahibi bulamazdınız.

Yeni Yıl pek yeniyken daha, yerlerini çoktan almış
 Konuklar için iki kat yemek kondu masalara.
 Kral şövalyeleriyle salonu şereflendirdiği anda
 Kilise korusu ilahilere noktayı koydu.
 Din adamları ve diğerlerinin çılgınlıkları duyuldu,
 “Noel! Noel!” nidaları atıldı sık sık.
 “Sıra hediyelerde, haydi hareketlenin” dendi,
 Canla başla bir hediye takasıdır başladı,
 Hediyelere dair dedikodular, değinmeler.
 Hanımlar kıkır kıkırdı kaybettikleri halde,
 Kazanan beyler hiç hoşnutsuz değildi hallerinden.⁶
 Yemek servisine dek sürdü bu sıcak sohbet,
 Elleri yordamıyla yıkayıp yerlerini aldılar,⁷
 Liyakat gözeterek, genç kraliçe Guinevere
 Bir masal perisi gibiydi yüksek masada.
 Paha biçilmez ipek perdeler sarıyordu tahtını,
 Üzerinde Toulouse ve Türkistan kilimlerinden bir tente,
 Paranın satın alabileceği en pahalı,
 En müthiş mücevherlere meziyetle atılmış, milyonlarca
 düğüm.

Mücevherlerin en mükemmeli
 Kraliçe’nin gözleriydi fakat ve tüm
 Dünyayı gezen biri dahi diyemezdi,
 “Onun gibisini gördüm.”

6 Bir çeşit hediye tahmin oyunu oynanıyordu ve hediyeyi bilerseniz bir öpücük alıyor, bilemezseniz bir öpücük veriyordunuz, yani öpücük her durumda garantiydi. Burada “hoşnutlardı” yerine “hoşnutsuz değillerdi” deniyor, dönemin şiiirinde bu türden tersinden söyleme sanatı yaygındı. Şiirden bir başka örnek, “Sabırsızlar arasında son sırada değildi ev sahibi.”

7 Yemeğe başlamadan önce konuklara su, dolu kase ve keten havlular verilir, el yıkama işlemi törenle yapılır.

Lakin ağzına bir lokma bile koymazdı Arthur,
 Tüm konukların önüne yemek konuncaya kadar,
 Çılgınca coşkuluymdu yüreği, çok da çocuksu,
 Huzursuzdu her daim, her an hareketli,
 Yerinde duramazdı, deli akardı kanı
 Ve kanıyla yarışırdu kafasından geçenler.
 Biraz bundan, biraz da garip bir gurur duyuyordu,
 Şövalyeliğin şanından, şerefinden sayıyordu,
 “Böyle kutsal bir günde bir koyu kahramanlık
 Öyküsü dinlemeden dünyada yemem” diyordu,
 “Kılıçla, kalkanla, kol kuvvetiyle kotarılmış
 Sıra dışı ve aklın sınırlarını aşan, inanılmaz
 Ama aklımı çecek, çetrefilli, çekici bir hikâye.
 Ya da bir cengâver çıkıp gelsin, cesurca
 Teke tek bir dövüşe davet etsin bir şövalyeyi
 İkisi de hayatını koysun, hoydaa, hodri meydan,
 Dişe diş bir mücadelede, sonucu müphem,
 Öyle ki, kadere kalsın kimin hayatta kalacağı.”
 İşte böyleydi kralın başka hiçbir yerde bulunmayan bu benzersiz
 âdeti.

Öylece dimdik dururdu,
 Meclise neşe katmaktı niyeti.
 Yeter ki yeğni yürekle
 Yaşansın Yeni Yıl ziyafeti.

Ve işte görülüyor görkemli genç kral,
 Yüksek masa önünde, şevkle, şundan bundan
 Konuşuyor, hoşbeş halinde herkesle. Has şövalye
 Gawain ise Guinevere’in yanında almış yerini,
 Bileği Bükülmez Agravain ile birlikte,
 İkisi de kralın yeğenleri,⁸ adları her yerde.
 Masanın başında Papaz Baldwin var,

8 Dayı yeğen ilişkisi Arthur hikâyelerinde oldukça önemlidir, birçok asil genç dayıların yanına yetiştirilmek üzere yollarını.

Urien oğlu Yvain de yanında yemekte.
 Yüksek masada bu isimler mevcuttu, muhteşem
 Ağırlanıyordu kraliçeye eşlik eden konuklar.
 Yan masalarda nice yılmaz, yıkılmaz yiğit.
 Bayraklarla bezenmiş borular başlangıç yemeğinin
 Geldiğini duyurdu, derken davul dümbeleğin,
 Soylu gaydaların sesi sel gibi aktı.
 Tam bir cümbüş oldu o gün kopan curcuna,
 Canlı notalar cesur yürekleri coşturdu.
 Nefis tatlar, nadide yemeklere geldi sıra,
 Bolca et boca edildi, öyle ki tıka basa dolu
 Bunca gümüşe yer bulmaya çalışan garsonların hali gerçekten
 harap.

Gelir katılırdı her konuk,
 Çekinmeden alırdı yerini.
 Altı kişiye bir düzine tabak
 Düşerdi, has bira, parlak şarap.

Yemeden içmeden bu kadar bahis yeter
 Sofrada sadece kuş sütü yoktu, biliyorsunuz.
 Yeni bir ses yankılandı, kralın yemeğe
 Başlamasına bahane olacak başka bir sestir bu.
 Nazlı nağmeler henüz susmuş, notalar
 Havada dalga dalga dağılmaktayken daha
 Ve ana yemek yeni almışken yerini,
 Salonun girişinde garip bir süvari görüldü,
 Boyu bütün orada bulunanlardan bir hayli büyük,
 Boynu kalın, kolları da, kalçaları kocaman.
 Dağ gibi duruşuyla gören "Bu bir dev!" derdi,
 Fakat fevkalade farkı yoktu iri bir insandan.
 Çok da yakışıklıydı yani yapısına rağmen,
 Sırtı ve göğsü geniş olsa da gayet inceydi beli,
 Kolu, bacağı ve bütün uzuvlarının birbiriyle uyumlu olduğu bahsinde

Ama salonun sakinleri
Onun asil rengine dikkat kesildi:
Kaşından atının koşumuna kadar bu kişi,
Tepeden tırnağa yemyeşildi.

Yeşillere bürünmüş bir adam boydan boya,
Belini sıkıca saran dar kesimli bir cepken
Ve kıyısı kalın kürklü peleriniyle,
Başlığı buklelerinden kayıp omuzunda birikmiş.
Baldırlarına sıkıca çektiği çorapları da
Yeşilin aynı tonundaydı tabii, topuklarında
Altın mahmuzlar bağlıydı ipek bantlarla
Ve ayağında bir çift binici çizmesi vardı.
Böyle bas bas bağırان bir yeşildi bütün giyiti.
Kemerinin üstündeki iki kıymetli kabartma
Ve üst başını boydan boya bezeyip
Sel gibi boşalarak eyere sirayet eden
Diğer değerli taşları dil yetmez anlatmaya,
Yarisına gücüm yetmez, yekûnunu geç.
Yeşilin yağmur olup yağdığı yere sirmalarla
Nakşedilmiş nice kuşu keleşi bir de.
Atının sağrısındaki süslemeler değil sadece,
Geminin çubukları da çift kat mine,
Üzerine bastığı üzengiler zümrüt rengiydi.
Eyer kaşı yanı sıra yanaklar da hep yeşil
Taşlarla tepeleme dolup taşıyordu,
Yanlışlık yok, yeşildi bu yaman yiğidin yeğlediği
küheylan da,
Yeşil, yaman, iri bir at,
Desenli dizgini boynunda,
Fazlaca faal, fevriydi, fakat
İtaatkârdı aynı zamanda.

Neşesi yerindeydi Yeşil Yakışıklı'nın,
 Çatal çatal bir çalıydı sakalı sinesinde,
 Atının yelesine yarendi saçlarının rengi,
 Denizde dalgalar gibi dökülüyordu omuzlarına,
 Dümdüz bir hatla kesildiği dirsek üstüne değin,
 Buklelerle bir olup boşalıyordu başından,
 Böylece kralların boyunlarına bağladıkları bir pelerin
 Gibi sarıyordu geniş gövdenin gerisini.
 Atının yelesi de yarışlıyordu yalnız,
 Sahibinin saçıyla, sıkıca taranmış, örülüp sırma
 İplikle sayısız sağlam düğüm atılmıştı
 Yol yol, yeşilin yanına yöresine,
 Bir tutam yeşil saç, sonra bir sıra sarı sırma.
 Küheylanın kâkülü de kuyruğuna koşuttu,
 Aynı tarzda örülmüştü ve benzersiz taşlarla
 Bezeli yemyeşil bir bantla boğulmuştu ikisi de,
 Kuyruğun ucu kıvrılarak bir topuz yapılmıştı,
 Dikkate değer bir düğümden sarkan bir düzine
 Parlak zil, zingir zingir ediyordu yürüdükçe.
 Ne böyle berk binici, ne böyle kunt küheylan,
 Şüpheniz olmasın, görmemişti şölene şahit hiçbir çift
 göz.

Şövalyenin şimşek
 Bakışlarını görenler, istisnasız
 Dediler "Bu devin darbesine
 Duvar olsa dayanmaz."

Miğferi yok, zırhı yok, yeleşin yerinde yeller eser,
 Ne darbeyi durduracak dayanıklı göğüslük,
 Ne kolları koruyacak kalın levhalar,
 Ne keskin uçlu kargı, ne deri kaplı kalkan,
 Parmakları arasında sadece bir pırnal dalı,
 Yeşilin en yoğunu yapraklar dökülmüşken.
 Diğer elde bir balta, devasa boyutlarda
 Korkunç bir savaş silahı, sözlerle sığmaz,

“Ucu bir metre” desem meramımı anlayın,
 Yeşil çelikten dövülmüş, altın desenli.
 Kılı kırp kesen enli yüzü göz kamaştırıyor,
 Gündüz güneşi gibi parılıyordu.
 Sert savaşı onu sağlam sapından kavramıştı,
 Sonuna dek demir bir şeritle destekliydi bu sap,
 Şeritteki yeşil oymalar pek şık, şatafatlıydı.
 Bir kurdele sarkıyordu sap boyu,
 Yer yer düğümleniyor, parlak yeşil düğmelerle
 Süslü püsküller sallandıkça hoş bir seyirlik sunuyordu.
 Bu süvari destursuz gelip daldı salona,
 Yüksek platforma kadar vardı pervasız,
 Selamsız sabahsız süzdü oradan sakinleri,
 Fakat fazla uzatmadı: “Fare deliğine mi kaçtı,
 Bu kalabalığın nerededir, kimdir komutanı?
 Çabuk çıksın karşıma çünkü ona söyleyecek bir çift sözüm
 var.”

Böyle böbürlenerek
 Süzdü bütün salonu,
 Görmezmiş gibi Arthur’u,
 Duraksadı bir miktar.

Yabancı konuşurken bütün konuklar, şaşkın,
 Ona bakıyorlardı, böyle yeşil boyalı
 Bir süvari ve atın ne olabilirdi sırrı?
 Yonca gibi yeşil, daha da yeşil ya da,
 Altına yansıyan mineden bile yoğun.
 Herkes hayretle bakıp hele daha yaklaştı,
 Merak edip beklediler, neydi maksadı?
 Birçok şey görmüşlerdi ama buna benzeyen,
 Böyle garip bir olay başlarına hiç gelmemişti.
 Kimi hayalet dedi, kimi yalnızca hayal,
 Peri sanıp cevaba cesaret edemedi çokları,
 Herkesler heykel oldu sözlerine hayretle,
 Som bir sessizlik aldı sonra koca salonu.

Uykuya geçmiş gibiydi oradaki güruh,
 Basiretleri bağlanmış, bukağı vurulmuş derdiniz sanki
 dillerine.

Sebebin sinmek değildi sade,
 Kimisi de kibarlıktan
 Bırakmışlardı ilk sözü,
 Grubun liderine.

Yüksek masa önünde yersiz laflar eden yabancıyı
 Gür sesle selamladı Arthur, ne korku, ne sinme,
 “Safalar getirdiniz” dedi, “soframıza, ev sahibiniz
 Arthur’um ben, burada bulunanların başı,
 Gelin siz de katılın, gülün, eğlenin gönlünüzce,
 Meraktayız hem, malum, deyin meramınızı.”
 “Yoo,” diye yanıtladı yabancı, yitirecek vaktim yok,
 Ne düğüne geldim ne derneğe.
 Fakat adınız yücelmiş, şanınız almış yürümüş,
 Saray ve savaşçıların öyle bir nam salmış ki
 Çelik zırh içinde kılıç çalan, en çetin şövalyelermişsiniz
 Ve yiğitlikte yokmuş denginiz yeryüzünde,
 Kabul, savaş sanatında son noktaymışsınız ama
 Bir numaraymışsınız bir de kibarlık, nezakette.
 Bu mevsimde mesafeler aşımsa budur maksadım.
 Elimdeki dal desin, ziyaretim düşmanca değil,
 Barış için geldim, barış içinde gideceğim,
 Zırhımı evde bıraktım zira, zincirden örme,
 Miğferim, kalkanım, mızrağımı da, malum,
 Hepsi de pırıl pırıl, her an hazır göreve.
 Başka silahlarda da bükülmez ha, bileğim,
 Ama dedim ya, derdim dövüşmek değil,
 Bu yüzden böyle yalın yanınızdayım işte.
 Ama cidden cesursanız, cümlemin dediğince,
 Kırmayın, kabul edin ricamı, katılmanızı istediğim sadece küçük bir

Yiğit Arthur yanıtladı,
 “Bir düello diliyorsunuz,
 Saygıdeğer savaşçı,
 Pekâlâ, buyurun!”

“Yoo, yoo, dedim ya, dövüş değil dileğim.
 Bakıyorum da burada birçok bıyığı bitmemiş var,
 Küheylanım üstünde komple kuşanmış olsam,
 Kuvvetim karşısında pek komik kalırlardı.
 Bir Noel oyunu diyorum, oynasak ne olur?
 Yule⁹ vaktindeyiz çünkü, hem de Yeni Yıl,
 Kanı kaynıyor gençlerin, hepsi kıpır kıpır.
 Şimdi buradan çıkar mı şöyle çılgın bir şövalye?
 Kanı kapıda olsun, kelle koltukta ve karşılıklı
 Birer darbe vuralım birbirimize, ben de vereyim
 Beller büken bu baltayı hatıra niyetine.
 İlk darbe bana inecek, benim çıplak boynuma,
 Aklı yatan yiğit varsa yanıma gelsin,
 Balta onun, benden yana rahat olsun yüreği,
 Heykel gibi kalacağım zeminde, zerre kıpırdamadan.
 Ama bir şartım var, bu şövalye de aynı şekilde, hiç mırın kırın
 etmeden,
 On iki ay bir gün sonra,
 Borcunu borç bilecek.
 Gözü kesen, gözü kara,
 Kim varsa çıksın hemen.”

Başta şaşırdılarsa şimdi de şoktaydılar
 Yemekte yer alanlar, yediden yetmişine.
 Yeşil küheylan üstünde yekindi yabancı,
 Kırmızı gözlerini küstahça gezdirdi,
 Çattı çalı kaşlarını, çağla çalığı
 Sakalını oynattı sabırsızca beklerken.

Karar çıkmadan daha kalın kalın öksürdü,
 Boğazını temizleyip tekrar söze başladı:
 “Arthur’un hanesi, hah, bu mu şimdi yani?
 Şanı almış yürümüş de şenlik olmuş dillere,
 Nerede o mükemmel, müthiş marifetleriniz,
 Hani nerde gurur, gazap, galebe çalmalar?
 Böbürlenmeleriniz boş mu dolu mu bir görseydik.
 Yuvarlak Masa’nın yeryüzünü tutan adı yerle yeksan
 Oldu hitabımla, heyhat, baltaya ne hacet,
 Betiniz benziniz soldu baltam inmeden daha!”
 Ve öyle bir kahkaha attı ki kahraman kralın
 Kan yürüdü yergiye, yuhalamaya hep yabancı kalmış
 yüzüne,
 Kıpırmızı kesildi,
 Beyleriyle birlikte.
 Korkmuş değildi fakat,
 Üşenmedi sözüne.

“Bayım” dedi “bayağı bunamışsınız bence,
 Ama arayan bulur derler bizde belayı,
 Kimsenin korktuğu filan yok kasılmanızdan.
 Verin şu baltayı bana ve bakın bakalım,
 Vurur mu vurmaz mıyım, hem var gücümle?”
 Sonra sokulup adamın silahına sarıldı,
 Yeşil devse sıyrılıp indi atın sırtından.
 Şimdi Arthur başının üzerinde tuttuğu baltayı
 Ha vurdu ha vuracak, herkes ayakta!
 Yabancı yekinmeden koruyordu yerini,
 Dimdik, bütün davetlilerden uzun boyuyla.
 Sert bakışlar atarken sakalını sıvazladı,
 İstifini bozmadan boynunu açtı biraz,
 Arthur’un bunca blöfü boşunaydı sanki,
 Sanırdınız bir kupa şarap sunmaya gelmiş kibar bir şövalyeydi

Guinevere'in yanından Gawain
Ayağa kalkıp "Lordum, ne olur,
Bana bağışlayın bu vuruşu" dedi,
"Benim olsun bu onur!"

"Bu kadarcık gururu çok görmeyin bana,
Yerimden ayrılp şu an yanınıza varayım,
Kabalık etmiş olmazsam kıymetli kraliçeme,
Terbiyesizlik değilse onu böyle terk etmem,
Bir dakikacık lütfen beni dinlesin divan.
Böylesi bir davete – burada duran bunca
Herkül yarısı varken, hele üstünken hepsi
Cenkte cümle cengâverlerden – cevap vermek
Size düşmez. Değil mi ki hepinizden çok daha
Zayıfım ben ve zinhar zeki değilim sizin kadar,
Çok şey yitirmiş olmam yenilirsem şayet.
Dayımsınız ya benim, yalnız bu yeter bana,
Damarlarımda kanınız dolaşüyor, daha ne,
Bana değer katan da tek bu değil mi zaten?
Dolayısıyla bu delilik değil kralın harcı,
Yani bana yakışır, bencileyin yamağa.
Eğer katılmıyorsanız, Kralım, bırakalım da karar kurula
kalsın."

Kabul etti kurul da,
"Geç" dediler Gawain'e.
"Müsaadenizle Majeste,
Yeğen yerini alsın."

Sonra kral yanına çağırdı iyi yetişmiş yeğenini,
Derhal davranıp dayısının önünde durdu,
Saygıyla selam verip silaha uzandı Gawain.
Arthur bıraktı baltayı, başarılı olsun diye
Yakardı Yaradan'a: "Elin ağır, yüreğin pek
Olsun" dedi ve dirayet diledi. "Tek darbede

Halletmelisin işi, dikkatli hareket et,

Bu günü eline yüzüne bulaştırmadan, başarıyla
 Atlatırsan, sanırım ki sıra sana gelince
 O darbeye dayanır, dönersin sapasağlam.”
 Baltayı göstere göstere yaklaştı Gawain,
 Korkmak ne kelime, adam kirpiğini kırpmadı.
 “Gelin” dedi sadece Gawain’e, “gelin de birlikte
 Tekrarlayıp bir kat daha kati kılalım kavlimizi.
 Adınızı bağışlayın şimdi bana, buyurun,
 Doğruyu söyleyin ki güven duyayım size.”
 “Yalanım yok” dedi yiğit, “adım Gawain’dir,
 Vuruşumun sonu nereye varırsa varsın, vaadim
 On iki ay geçince sizden gelecek bir vuruşa
 Hazır olmaktır her halükârda, hangi silahı seçerseniz seçin
 hem”

“Doğrusu,” dedi diğeri,
 “Darbenin sizden
 Gelecek olması güzel,
 Katlandı neşem.

“Hay ağzınıza sağlık, Sir Gawain! Hesapsız sevindim,
 Kırmayıp kabul ettiniz ya oyuna katılmayı,
 Kelime kelime tekrarladınız hem kralla akdimizi
 Bu şanlı şövalyelerin şahitliği önünde. Şimdi,
 Gelin bir de yemin edin, yıl geçip gün gelince,
 Hangi diyarda diyorsanız artık dağda, derede,
 Yılmak yok, yola düşüp bulacaksınız yurdumu.
 Boynunuza borç olsun bu, ödemededen bırakmam.”
 “Tarif edin” dedi Gawain “Tanrı tanığım olsun,
 Hanınız, haneniz var mı, ondan bile haberim yok,
 Bir adınız, sanınız ya da süslü sarayınız?
 Lütfedip bağışlarsanız, ben de layıkıyla
 Vururum viran yollara, gelince vakit,
 Bulurum sizi şövalyem, şaşmaz şeref sözü.”
 Yeşil Adam, “Yılbaşı’nda yeter bu kadar” dedi,
 “Sertçe vurup sıranızı savdıktan sonra siz

Ve hakkınız olan vuruşun verebilerseniz hakkını,
 Kimim, konağım nerde öğreneceksiniz, kolay.
 Misafirim olmaktan memnun kalacaksınız.
 Yok ama kelle gider de konuşamazsam eğer,
 Size yarar bu, yarenlerinizin yanında kalır,
 Şükredip yaşarsınız şen şakrak, unutulur gider oyunun da ikinci
 şartı.

Silahlı titretmeden tutun,
 Gösterin nedir marifeti.”
 “Geliyor öyleyse” dedi Gawain,
 Baltayı şöyle bir tarttı.

Dikkatle döşemeye diz çöktü Yeşil Adam,
 Başını biraz eğip bariz açtı boynunu,
 Büklüm büklüm bukleleri tacı üstüne bıraktı,
 Çıplak enseyi çaresiz bıraktı böylece.
 Baltayı kavradı Gawain, göğe kaldırdı,
 Sol ayağı öndeydi savururken silahı.
 Başarıyla buldu balta beklendiği yeri,
 Kemikleri titretti keskin ve vahşi vuruş,
 Yarılıverdi etler, iki yarıya ayrıldı.
 Zalim yüz zıncı diyerek geçti zemine,
 Biçilen baş yere düşüp yuvarlanmaya başladı,
 Önde dikilenlerin ayak dibine vardı,
 Tekerlenip gitti daha tekmelendikçe.
 Oluk oluk akan kan ısıdı yeşil bedende,
 Ama düşmedi adam, dahası, yitirmedi dengeyi,
 Berk bacaklar üstünde başın başına vardı,
 Herkes hayretle bakarken, hop! uzatıp elini,
 Kavradığı kafayı yukarıya kaldırdı,
 Yürüdü, yeşil atının yapıştı yularından,
 Üzengilere basıp biniverdi bir hamlede,
 Saçlarından tuttuğu baş sallanırken elinde,
 Sıçrayıp oturdu eyere sanki sapasağlam,
 Az evvel başı belaya giren başkasının mevharanmış gibi bedeni üstünde
 başı.

Gelip giderken gövde,
Kötü kanarken kafa,
Onu duymadan daha
Bayıldı birçok kişi.

Çünkü adam kafayı tutup eliyle kaldırmış,
Yüksek masada yerleşik yiğitlere döndürmüştü yüzü.
Kırpikler kıtıldadı, gözler kocaman açıldı,
Ağızdan şu sözler döküldü, sözcüğü sözcüğüne:
“Kavlimizi unutmayın Gawain, konuştuğumuz gibi,
Beni bulana kadar bıkmak yok, bırakmak yok,
Bu şanlı şövalyeler önünde şeref sözü verdiniz,
Yeşil Kilise’ye yollanın bir yıl geçer geçmez,
Vuruşunuzu geri vereyim vadettiğim gibi,
Boynunuz için bilenmiş bir balta bekleyin Yeni Yıl’dan.
Yeşil Kilise’nin şövalyesiyim, şöret olmuşum,
Kime sorsanız söyler beni, sözün kisası,
Yani ya bulun beni, ya adınız yüreksiz çıkarın.”
Böyle deyip dizginleri çekerek geri döndü,
Çıkıp gitti kapıdan kopuk kafa elinde,
Kızıl kıvılcım çaktı koşarken küheylan.
Gaipen gelmişti bu garip adam gaibe gidiyordu,
Meçhuldü memleketi ve cümle meraklıydı, soyu sopu
neydi?

Gawain ve kral kahkahayla
Güldüler gidenin ardından,
Halbuki diğer herkese göre
Bu müthiş bir mucizeydi.

Hayli hayret etmişse de Arthur, hiçbir şey
Olmamış gibi davrandı. Dünya güzeli kraliçeye dönüp
Dikkatli bir dille, “Değerli hanımefendi” dedi,
“Yüreğinizin yükünü yalvarırım atın, çünkü
Yeni Yıl’a da ancak böyle yadırgatıcı şeyler yaşar.
Kızlar kavalierleriyle kıvrak danslar ederken,

Şen şarkılar söylerken şölende şövalyelerim,
Çalgı cümbüş sürerken, akıl çelen, çılgın bir ara
İyi geldi herkese. Her neyse, artık ben de
Katılabilirim konuklarımla yemeğe, kabul etmeliyim
Akla durgunluk veren bir durumdu, daha ne?”
Sir Gawain'e döndü sonra gülerek, “Gel artık” dedi,
“Baltanı asacak uygun bir yer bul bence.”
Ve duvarda bir yere yerleştirildi balta
Ki herkes bakıp bakıp dönüp baksın bir daha,
Bu kan donduran olay dolaşsın dilden dile.
Sonra yemeğe döndüler dayı ve yeğen,
Kralla Gawain gönüllerince yiyip içtiler. En güzide
Yemeklerden çiftler çiftler dağıtıldı, yakıştığı üzere,
Her türlü yemek, şarkılar türküler eşliğinde tüketildi.
Demem o ki, davetliler için dopdolu bir geceydi,
Hepsi leğenler, lengerler dolusu etin doya doya tattılar latif
lezzetini.

Sakın sinme Sir Gawain,
Muhafaza et metanetini,
Sonraki serüvene dek
Koru cesaretini!

BÖLÜM II

Bu heyecan Arthur'a Yeni Yıl'ın ilk hediyesi oldu,
Buna benzer hikâyelere bayılıyordu madem.
Yerlerine dönüp bir süre donmuş gibi durdularsa da
Hemen Gawain'in kaderini konuşmaya koyuldu konuklar.
Böyle bir oyuna başlamaktan dolayı kendini bahtiyar
Hissediyordu Gawain ise, sonu iyi gelse de gelmese de.
Şaşırmayın, şirazeyi şaşırtır fazla gelince şarap,
Neşe küpü kesiliriz hep kafayı çekince.
Yıl geçer ve yeni şeyler getirip yığar önümüze,
Beklentiler bulduklarımızla nadiren buluşur.
Bu Yule da yenisine bırakır gider yerini
Ve her mevsim kendisine münasip zamanda gelir.
Yılbaşını Lent¹⁰ izler, balık ve basit gıdalarla besleniriz,
Başka nefis nelerden vazgeçip, nefsin sınavıdır bu.
Ama karakış kasıp kavurunca yeteri kadar,
Soğuk seyreler biraz, bulutlar semaya yükselir,
Ilık yağmurlar düşer dereye, dağa ve Doğa
Çayır çimene çalışır, çatal çatal çiçeklenir,
Ova, bayır baştanbaşa yeşillere bezenir,
Kuşlar yuva kurup yırlanır yeğni yürek,
Yazla gelecek mutluluğun müjdesiyle dolar her mecra, coşar her
yan.

Tomurcuklar domur domur,
Fişek fişek taze fidan,
Capcanlı civıltılarla
Yankılanır yeşil orman.

Sonra yaz mevsimi misafir olur mis meltemleriyle,
Zefir soluğunu üfler saplara, sürgünlere,
Boy atan bitkiler bayırlar buna,
Şafak vakti şebnem yapraktan şıp damlayıp

10 Paskalya öncesi perhiz.

Güneşin kutsayan bakışını beklerken.
 Ama daha haşin rüzgârlarla gelir hasat zamanı,
 Çabuk olun ve dolun der düşmeden daha don,
 Süpürüp susuz toprağı havalara savurur,
 Göğün gurbüz rüzgârları güneşle güreş tutar,
 Yapraklar daldan kopup konarlar yere,
 Şimdi griye çalar yemyeşil çayır çimen,
 Çan çan çiçek açanlar olgunlaşır da çürür.
 Yıl dediğin nedir ki? Dünlerin dökümüdür.
 Kış dönüp gelir yine, eh işte böyledir bu dönek dünyamızın
 kanunu.

Michaelmas¹¹ mehtabı
 Davet ederken donu,
 Dalıp dalıp düşünür Gawain,
 Onu bekleyen sonu.

Kasım başına¹² kadar Arthur'la kaldı Gawain,
 Kral da bir şölen verdi şövalye için.
 Muhabbet meclisiydi o gün Yuvarlak Masa,
 Nazik beylerle, nadide güzellikte hanımların,
 Hüzün doluyordu içlerine, düşündükçe
 Gawain'i nasıl bir geleceğin beklediğini.
 Yine de yüzü gülüyordu hepsinin, yalandan,
 Dertleri derindi de, değilmiş gibi yapıyorlardı.
 Yemekten kalkınca, kralla konuştu yeğen,
 Dayısına dönerek doğrudan şöyle dedi:
 "Yürekten bağlı olduğum yüce Lordum, yarın
 Müsaadenizi diliyorum yeni maceram için.
 Bahsetmem gereksiz neler bekliyor beni,
 Mukavele maddeleri zaten malum size,
 Bir vuruş sözü verdim, vakidir, bir vakitler,
 Bir yeşil yabancıya, Yaradan yardımcım olsun."
 Yuvarlak Masa'nın en yenilmez yiğitleri

11 29 Eylül'de Baş Melekler adına düzenlenen kısa bir bayram.

12 Metinde "Cadılar Bayramı"na kadar deniyor.

Apar topar toplandılar tavsiye vermek için.
 Ywain ve Erec vardı ilk varanlar arasında,
 Sir Dodinal de Sauvage, Clarence Dükü,
 Lionel, Lancelot ve iyi kalpli Lucan,
 Sir Bors ve Sir Bedivere, ikisi de büyük,
 Ve başka meşhur adlar, mesela Mador de la Porte.
 Yürekleri yastaydı, yanıyordu, Gawain
 Böyle talihsiz bir yola talip oldu diye,
 Düşündükçe, o değerli genç acı bir darbeye
 Maruz kalacakmış ve marifetli kılıcı pas tutacakmış
 meğer.

Ama Gawain gülümsedi:
 “Yakınmanın ne yararı var?
 Kula düşen kabullenmek,
 Neyi getirirse Kader.”

Günü orada geçirdi Gawain ve güneşle giyindi,
 Silahlarını istedi, seğirtip getirdiler.
 İlk değerli bir kilim yayıldı döşemeye,
 Tüm takım taklavatı tek tek dizdiler.
 Parçalar hep pırlantaydı sanki, pırıl pırıl.
 Çevik genç öne çıktı, çekip aldı çeliği.
 Türkistan ipeğinden tunik vardı teninde,
 Kıyısı ak kürkle kaplı, başlıklı pelerini,
 Çelik pabuçlar ayağa geçirildi peşinden,
 Baldır zırhları sarıldı berk basan bacaklara,
 Dizlere dizlik takmak düşünülmedi değil,
 Hepsi, haliyle, en halis sırma iplikle
 Bağlandı birbirine. Bacak kısmı böylece bitince,
 Sıkı sağlam kalçayı sarmaya geldi sıra.
 Ve sırimla tutturulmuş sahici sanat işi
 Levhalarla yapıldı bu da, yılların geleneği.
 Zengin kumaştan zemine, taşınması zahmetli
 Yüzlerce yüzükten örülmüş zırhı giydi,
 Bileklere bileklik, kollar için koruma,
 Dirsekler dahil buna, dahi demir eldiven,

Vahim bir vuruşa karşı koruyacak ne varsa
 Getirip giydirdi tek tek gencin hizmetini görmekte görevli
 uşak.
 Cıvıl cıvıldı cepkeni,
 Mahmuzları pek parlak.
 Kılıcını tutuyordu,
 Has ipekten bir kuşak.

Böyle donanmışken asıl, ah, görmeye değerdİ,
 Her düğüm, her fiyonk altın, hepsi ayrı fiyaka.
 Tam takım teçhizatla bir törene katıldı,
 Yüce sunak önünde yakardı Yaradan'a.
 Sonra silah arkadaşlarının olduğu salona dönüp
 Beylerle hanımların hepsiyle helalleşti.
 Göğüslerine bastılar, "Güle güle git" dediler,
 "İsa gözetsin seni, gözü üstünde olsun."
 Bu arada Gringolet'e göz alan bir eyer
 Vurulmuştu, kenarları çepeçevre altın varaklı,
 Sırf bu sefer için sıfırdan yapılmıştı,
 Çok sayıda ışıltılı çiviler çakılmıştı,
 Dizgini de altındı, gemi, diğer donanımı.
 Göğüslüğün nakışı, eyer kaşı, sağrıyı saran kumaş
 Aynı renkti, pırıl pırlıdı güneş dengi perçinler.
 Metal destekli miğferi kaldırıp öptü çabuk,
 Yumuşak yastıklar vardı içte, yanlarda,
 Yüksekli kafasında, arkası kapalıydı,
 Renkli bir boyunbağı koruyordu boynu bütün,
 Üzerinde mücevherler menevişleniyordu.
 İpek kumaş kıyısında pırpır kuşlar, papağanlar,
 Menekşeli kırlarda, kumrular, keklikler vardı,
 Özenle dokunmuştu oraya düğüm düğüm,
 Kim bilir kaç genç kız yedi kış boyu işlemişti onuilmek
 ilmek.

Miğferdeki mücevher
 Rüya gibiydi, gerçek.

Görenler ayes derdi,

Ya da şüphesiz, şimşek.

Sonra kalkanı getirdiler kan kırmızı,
 Yüzünde saf altından beş köşeli yıldız.¹³
 Kayışından kaldırıp kalın boynuna astı onu,
 Bu işaret, bu yıldız çok yakıştı yiğide.
 Böyle söylememe sebep, sordunuz, anlatayım,
 Alıkoysa da beni başlamaktan hikâyeme:
 Süleyman'ın tasarladığı doğruluk sembolü bu,
 Çünkü beş köşeli ve birbirini kesen
 Çizgileri bitmiyor çakılıp bir noktada,
 Dönüp dönüp duruyor mütemadiyen,
 Bundan dolayı işte, "Sonsuz Düğüm" diyorlar
 Britanya'da adına. Bu yüzden, bu beş yöne, üstelik beşer
 Kere yürekten bağlı yiğide yakışıyordu bu kalkan.
 Altın kadar saf kalbi kötülüklerden
 Kilometrelerce uzaktı çünkü kahramanın,
 Herkes gurur duyardı, gerine gerine gezerdi Gawain'in dostuyum
 diye.

Bu yüzden yaraşıyordu
 O yaldızlı yıldız,
 Sözüne sadık bir savaşçıydı,
 Ve nazik bir şövalye.

En başta, günaha bulaşmış değildi beş duyusu,
 İki, ne de beş parmağı parçası olmuştu günahın.
 Üç, varsa yoksa aklında beş yarası İsa'nın,
 Çivilerle çarmıha çakılışını çağrıştıran,
 Yalnız buna sığınırdı girdiği her savaşta.
 Dört, Kutsal Bakire'nin oğlunda bulduğu beş bahtiyarlık,¹⁴
 Ki buydu gücünün, kudretinin kaynağı.
 Yakıştığı üzere, kalkanın iç yüzüne, bu yüzden,
 Meryem'in resmini işletmişti, cesaretini

13 Beş köşeli yıldız eli kaldırmadan kesintisiz bir şekilde çizilebildiği için bir gizem barındırdığı düşünülüyor.

14 Hristiyanlık inancındaki Müjde, Doğum, Diriliş, Göğe Yükselme ve Hz. Meryem'in Göğe Kabulü.

Yitirecek olsa ona bakıp yüreklenecekti yeniden.
 Bu kahramanda bulunan beşinci beşli,
 Dostluktu, kalpten gelen katıksız kardeşlik sevgisi,
 Nadir bulunur bir nezahet ve nezaket,
 Ve mutluluk dağıtan bir merhametti en mühimi.
 Bu beş erdem buluşup birbirine geçmişti bu gençte,
 Bu beş beşli ruhunu ve bedenini beş kez
 Sarıp, birbirine eklenmişti sonsuzca,
 Ve asla sarsılmayan beş noktayla sabitlenmiş,
 Ne çakışmışlar üst üste, ne her biri çekip gitmişti,
 Ama oyunun başladığı ya da bittiği bu köşede
 Daima devam ederek durmaya gelmiştiler.
 Bundan dolayı kalkana atılan bu düğüm
 Kızıl zemin üstüne kavuniçiyle kazanmıştı.
 Yıllardan beri öve öve bitirilemeyen beş köşeli yıldız işte
 buydu.

Mızrağına uzandı,
 Herkesle helalleşti,
 Sesini salondakiler
 Belki de son kez duydu.

Mahmuz vurup meydan okudu uzak mesafelere,
 Nallar taşlara çarptıkça şimşekler çakıyordu.
 Gidişini görenler gam kedere gömüldü,
 Sir Gawain'e duydukları derin sevgiydi sebep,
 Derinden ah çekip birbirlerine dönerek, dediler:
 "Yazık ki ne yazık, böyle yaman bir yiğit,
 Her anadan doğmaz döl, hesapsızca harcansın!
 Dikkatli davranılsa dünya mı yok olurdu?
 Tam başa geçecek biri, bıraksan düğ olurdu.
 Kuru kibir yüzünden, kim söylesin revadır
 Kelleyi kaybetmesi –katran kararı Kader!–
 Sihirli bir adamın kana susamış elinden?
 Bir kral nasıl he der, bir Noel oyununa
 Hepten kaptırıp kendini, hesapsızca harcar

Göz bebeği bir şövalyeyi, göz göre göre?"

Yağmur oldu yağdı o gün yalansız gözyaşları,

Böyle yaman bir yiğidin yokluğuna yana yakıla yas tuttular
hep.

Hiç gecikmemiş Gawain,

Çabucak yola çıkıp

Dağlar dereler aşmış,

Böyle der kitap.

Şimdi yolcunun Logres yöresinden geçiyordu yolu,

Zavallı şövalye, yalnız, pek bir zevk almıyordu,

Gönül adamı Gawain, geceleri bir başına geçirmekten.

Bir yandan tabağında sevdiği yemeklerin yokluğu,

Bir lokmacık laflamaya bir dostun diğer yandan.

Yalnızca yavuz atı, yüce Yaradan bir de,

İşte böyle hallerde geldi Kuzey Galler'e.

Anglesey Adalarını solda bırakarak ve sığ

Nehir geçitlerinden sürüp Gringolet'i sahil boyu,

Holy Head'e kavuştuktan sonra, Wirral kırsalına

Girmiş oldu.¹⁵ O yörede Tanrı'yı ya da insanı yürekten

Seven nüfus pek fazla sayılmazdı, ne kadar sorgu

Sual ettiyse de bu yüzden, "Yakınlarda şöyle yeşil

Bir şövalyenin yaşadığına şahit oldunuz mu?"

Ya da "Yeşil Kilise'ye giden yol neresi?" diye,

Her defasında eli boş döndü. İstisnasız, dediler,

"Yeminle, yok, görmedik Yeşil Şövalye filan, artık nasıl bir şey
ise."

Garip yollardan geçti,

Düştü derin yeise.

Dalgalandı durdu ruhu

Görünene dek kilise.

15 Gawain Camelot'tan yola çıkıp Galler'in kuzey sahillerine vardıktan sonra
Doğu'ya yöneliyor. Dee'yi geçip Cheshire'daki Wirral ormanına varıyor.

Nice yarlara tırmandı o yaban yerlerde,
 Dostlarından dağ dağ uzak, deh ha deh.
 Her geçitte, derede davetsiz bir düşman
 Karşıladi kendisini, hem de en kötücül
 Cinsinden ki cevap vermese olmazdı tacizine.
 Gördüğü garip olaylar öyle ganiydi ki,
 Onda birine değse, dokuzuna değmez dilim.
 Kâh ejderhalarla, kâh kurtlarla kapışıyordu,
 Vadilerde gizlenen vahşilerle vuruşuyordu kimi,
 Boğalar, ayılarla, bakmışsın domuzlarla bir de,
 Doruklardan homurtularla düşen devlerle dövüşüyordu.
 Cesaretini yitirse ya da Tanrı'ya yakın olmasa,
 Tatlı canından olmuştu talihsiz çok kereler.
 Kavgalar kötü fakat çok daha kötüydü kış,
 İlk soğuk sağanaklar sökün edip de bulutlardan,
 Don tutmuş toprağa daha düşmeden buzlanınca,
 Zırhı içinde uyurken, zehir zemberek bir sulusepken
 Kaç kez kastetti canına ve çıplak kayalıklarda
 Geçirmesi gerekti sonu gelmez geceleri,
 Ki orada sersemletici bir sesle akıyordu soğuk sel
 Ve başının üstüne buzdan sarkıtlar bırakıyordu.
 Böyle sancı, sefalet ve sağ kalma kaygısı
 İçinde diyar diyar dolaşıp durdu Noel gecesine kadar yalnız
 şövalye.

Yürekten yakardı
 Meryem'e: "Bir mesken
 Buluncaya dek bana
 Rehber ol" diye.

Gün doğumuyla, dalların birbirine dolaştığı, derin
 Bir ormana girdi, balta girmemiş belalı bir yerdi burası.
 İki yanda yüksek tepeler yer alıyordu,
 Boyları meçhul meşe ağaçları metrelerce
 Yükseliyordu, yüzlerce yıllık, belki yüzü bir yerde,
 Fındıklarla alıçlar karışık fark edilmez olmuş,
 Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Yabani yosunlar yürümüş, yayılmış üstlerine,
 Çıplak dallara çaresiz kuşlar konmuş,
 Canları yanmış, soğuktan canhıraş ötüyorlar.
 Altlarından geçti Gawain Gringolet'in üstünde,
 Batak, balçık, bata çıka, bir başına,
 Bize derman olmak için bir bakireden o gece doğan İsa'ya
 Görevini yerine getiremeyeceğinden korkarak geçti.
 Göğüs geçirip, bu yüzden, "Ey Yeri Göğü Yaratan,
 Ve annelerin en munisi Meryem," dedi, "bir mesken
 Çıkarın yoluma ki, yarın sabah ayinde, yalvarırım,
 Dua edip dile getirebileyim imanımı size ve derinden bağlı olduğum
 dinime.

Dualarla devam etti,
 Yanarak yanlışlarına.
 "İşimi kolay kılın" dedi,
 "Çözümler çıkarın önüme."

Üç kez haç çıkardı Gawain ve çok geçmeden,
 Su dolu bir hendekle sarılı bir tümsek ve suyun
 Kıyısında kök salıp kükremit kocaman ağaçların
 Devasa dalları arasında bir şato gördü, davetkâr.
 Bir şövalyenin sahip olabileceği en şahane şato,
 Yeşillikler içinde bir yurt, yalanım yok, her yanı
 İki mil boyunca çetin çitlerle çevrili, çeşit çeşit ağaçlar.
 Bu parkta parlak yapraklar arasından parıldayan
 Kallavi kaleye bakakaldı kahraman şövalyemiz.
 Miğferini eline aldı, minnetle çöküp
 İsa ve Aziz Julian'a,¹⁶ böyle cömertçe cevap
 Verdiler diye teşekkür etti, duası dilindeyken daha.
 "Muhteşem malikâne," dedi "bu mağdur misafiri
 Ne olur kabul et." Ve küheylanı göz kamaştıran
 Mahmuzlarla dürtükledi devasa binaya doğru.
 Kısmeti varmış ki köprülü ana kapıya

Çıkardı çatallaşıp çetrefilleşmeden yol, göz açıp kapayıncaya
kadar.

Havaya kalkıktı köprü,
Sıkıca kilitliydi kapılar.
Ve deviremezdi duvarı
Değme fırtınalar.

Kaleyi koruyan derin kazılmış hendeğin kıyısında
Dizginlere davranıp durdu delikanlı, seyre daldı.
Dipsiz suyun derinlerine doğru uzanıyordu duvar,
Yukarıda kalan yarı kurumla yükseliyordu
Metrelerce mesafe, mazgallı siperlere dek masif
Taşlarla dokunmuş, düzenli demirlerle desteklenmişti
Korniş altları, gözetleme kuleleri kolluyordu kapıyı,
Duvarında dikine, incecik delikler vardı.
Böyle hoş bir kuleyle karşılaşmamıştı kahraman.
Gerisinde geniş bir meydan görünüyordu,
Zarif kuleler arasında, zirveleri zevkle süslü.
Çatı ve kulelerin bacaları belirgindi bembeyaz.
Mebzul miktarda kule ve mazgallarıyla sanki
Kralın sofrasında kartondan kesilmiş bir kaleydi.
Gringolet'in sırtında Gawain, "İçeri girebilsem"
Dedi, "Noel'i burada geçirmek ne güzel olurdu, ah ne kadar
iyi."

Çağrısını cevapladı
Nazik bir nöbetçi,
Duvardaki delikten
Selamladı şövalyeyi.

"İyi kalpli bey" dedi şövalye, "bu şatonun sahibi
Kapısını açıp, konukluğa kabul eder mi acaba beni?"
"Aziz Peter tanıgım" dedi adam, "yıllardır tanırım, Tanrı
Misafirlerini, mümkün değil, mağdur etmez efendim."
Sonra gözden kaybolup çok geçmeden geri döndü
Yanında yardımcılarla, yabana atılmaz yardımları oldu.
Asma köprüyü saldılar, diz çöküp çıplak toprağa,

Bu soylu şövalyeyi hak ettiği saygıyla selamladılar,
 Kapıları açtılar, o da onları kibarca kaldırıp
 Sürdü küheylanı köprüde. Çok sayıda hizmetçi koşup
 Eyerini tuttu, törenle inip toprağa basarken.
 Bir tabur adam geldi atı tavlaya çekmeye.
 Derken şövalyeler ve soylu silahtarları sökün ettiler,
 Güle eğlene alıp götürdüler Gawain'i geniş salona.
 Başlığını çıkartırken üç beş kişi birden
 Bitti yanı başında, ona gözleri gibi bakacaklardı.
 Kılıcını aldılar, göz kamaştıran kalkanını da,
 O da nezaketle selamladı tüm nadide beyleri.
 Birçok yiğit yanına gelip yakın ilgi gösterdi,
 Zırhı hâlâ üstündeyken alıp harıl harıl
 Bir şöminenin yandığı salona götürdüler şövalyeyi.
 Bu sırada evin beyi inip geldi basamaklardan,
 Münasip muhabbetle karşılamak için misafirini.
 "Hararetle hoş geldiniz diyorum haneme,
 Gönlünüz ne çekerse alın, çekinmeyin, artık sizin de eviniz
 nasılsa."

"Sağ olun" dedi Sir Gawain,
 "Yardımaınıza yetsin İsa."
 Sevinçle sarıldılar, iki erkek
 Nasıl kucaklaşırsa.

Gawain kendini selamlayan ev sahibini süzdü:
 Orta yaşlı, gürbüz görünüslüydü, gayet yapılı;
 Genişt, gürdü sakalı, kunduz kürkü gibiydi;
 Sağlam bacaklı, sarsılmaz duruşlu, dimdik, dengeli;
 Ateş gibi sertti yüzü, sözleri son derece saygılı,
 Böyle bir yerde bunca yiğidi yönetmeye yakışırdı.
 Bir salona geçtiler ve Gawain'in hizmetini görsün diye
 Hizmetçiler görevlendirdi gönlü geniş Bey,
 Bir düzine adam dizilip el pençe divan durdu.
 Hazırladıkları, harika odasına aldılar onu hemen,
 Sırma kenarlı saf ipekten pahalı perdeler pencerelerde,
 Göz nuru, gergel işlemeli, güzelim yatak örtüleri,

Yatağın üstüne yayılmış kürk kaplı bir yorgan,
 Kornişlerde kayan altın kancaların ucunda perdeler,
 Duvarlarda Doğu işi, desenli kilimler, dokumalar,
 Döşeme dersenez o da öyle, aynı düzenlemeye tabi.
 Gülüşüp, sohbet ederek, göz alıcı giysilerini,
 Zırhını çıkardıktan sonra zengin kıyafetler
 Getirdiler gövdesine uygun, giyinsin diye.
 Terzinin sanki onun için tasarladığı, tam oturan,
 Eteği dalgalı fistanla dans edip döndüğünde
 Bahar geldi sandılar Gawain'i seyredenler.
 Koluna bacağına, rengârenk kumaşlar kuşanmış
 Işık saçan, biçimli bedenine bakarak
 Yeminle dediler, "Böyle yakışıklı bir yiğit yok İsa'nın
 kâinatında."

Memleketini merak ettiler,
 Savaş sanatında
 Belli ki dengi yok bu delikanlının,
 Yerin ne üstü ne de altında.

Şenlikli yanan şöminenin yanına şövalye için
 Minderi kabarık, kırlentleri kanaviçeli
 Bir koltuk koydular; başlığına kadar kürkle kaplı
 Pahalı, parlak, eteği fırfırlı, ipek pelerin verdiler.
 Böyle bir görkem içine gömülüyken Gawain,
 Soğuk vücudunu sarınca ateşin sıcaklığı,
 Uçup giden neşesi gittikçe yerine geldi.
 Kocaman bir masa getirdiler, kaidesine koydular,
 Tertemiz bezden, bembeyaz bir örtü, boydan boya,
 Katlanmış peçeteler, tuzluk, gümüş kaşıklar.
 Elini yüzünü yıkayıp yemeğe oturdu şövalye,
 En yakışan şekilde yağdırdılar yemekleri,
 Her çeşitten çorbalar, baharatı, çeşnisi
 Yemekler çift porsiyon, her cinsten çokça balık,
 Kömür ızgara, haşlaması, buğulama, kızartması,
 Türlü tariflerle soslu tabakta terbiye edilmiş
 Damakta dağılıveren lezzetler bırakıyordu dilimda.

Gawain “Ziyade olsun, bu ne zengin bir ziyafet?”
 Dedikçe diğerlerinin nezaket dahilinde cevapları,
 “Daha bin türlü nebat ve nevale noksan,
 Oruçlusunuz,”¹⁷ pardon, bu sadece perhiz yemeği”
 oldu.

“Yarına kadar yetinin,
 Zira yarın asıl ziyafet.”
 Kafayı buldukça Gawain
 Neşeyi de buldu.

Ondan sonra, yolu yordamınca, yerini yurdunu
 Sual ettiler soylu savaştının, geldiği sarayı.
 O da kibarca dedi ki “Kral Arthur’un kılıç arkadaşıyım,
 Meşhur Arthur’un meşhur Yuvarlak Masa’sına mensup,
 Ve adım gerekse, Gawain’dir bu gece gördüğünüz,
 Misafir ettiğiniz bu mukaddes akşam, masanızda.”
 Şövalyenin adını duymak neşelendirdi ev sahibini,
 Kah kah güldü. Koşup geldi kim varsa konakta,
 Hepsi de pek hoşnuttu huzurunda olmaktan,
 Yayılmıştı çünkü ünü yiğitliğinin, yol yordam
 Bilmesinin şövalyeliğe en yakışan şekilde,
 Şövalyelerin en şerefliisi olmakla şöhretliydi.
 Herkes yanındakine dönüp yavaşça fısıldadı:
 “Görgü kuralları ve güzel konuşma konusunda
 Dur bak, çok değerli bir ders alacağız şimdi;
 Bir saraylıda olması gereken soylu davranışların
 Ve belagat sanatının bütün inceliklerini bilen
 Biri var çünkü burada bizimle beraber
 Ve Göklerdeki Babamız’a şükredelim ki Gawain’in
 Yolunu yöremize yöneltti bu kutlu yaş günü
 gecesinde.

Davranış ilmini, aşkın dilini
 Beller bütün bilinmezleriyle,
 Her kim bulunursa onun
 Muhabbet meclisinde.”

Yemek faslı kapanınca ayağa kalktı Gawain,
 Gökyüzü kararıyordu, günün sonuna gelmişlerdi.
 Kiliselerden zangoçlar çanlarla çağırdılar herkesi,
 Kutlu doğum şöleni duasına davet ettiler.
 Hane sahibi kalkıp hareketlendi, Hanımefendi
 Başka bir odadaydı bunca zaman, görünmemişti.
 Gönlü şen Gawain de gitti Bey'in gerisinde.
 Yaklaştı, yeninden tuttu, çekerek yanına oturttu
 Onu haşmetli hane sahibi, adıyla hitap etti, "Hak
 Seni inandırсын" dedi "bu damın altında başka
 Kimseyi konuk etmekten kıvanç duymazdım bu kadar."
 Derin minnet duygularını dile getirdi Gawain,
 Sarıldılar ve ayın sonunda dek sakince oturdular.
 Gawain'i merak eden malikâne sahibesi
 Birbirinden güzel nedimeleriyle birlikte kapıda belirdi.
 Teni, yüzü, saçının rengi ötesindeydi her türlü tezahürün.
 "Duruşu diğer hanımlardan çok daha alımlı,
 Guinevere'den dahi" diye düşündü Gawain,
 Zarafetin zirvesi o zevceyi selamlamak için ilerledi.
 Yeryüzü güzelinin yanında, onun sol elinden
 Tutan, tahminen tarihin ta eski takvimlerinden kalmış,
 Yaşlı mı yaşlı bir hanım yavaş yavaş yürüyor
 Ve salondaki herkesten büyük saygı görüyordu.
 Fakat göz zevki için bu iki hanım tam bir zıtlık
 İçindeydiler: Biri turfanda, diğeri tufanlar görmüş;
 Birinin cildi pırıl pırıl, capcanlı pembe,
 Diğesinde kırışıklar katman katman olmuş;
 Birinin benzersiz incilerle bezeli başörtüsü
 Yükseltilere yağan yılın ilk karı kadar parlak
 Beyaz boynunu ve göğsünü belirgin kılarken,
 Diğerrinin beyaz boyunbağı boğarcasına
 Sarmalayıp saklıyordu siyah çenesini;
 Alnına düşen ipek dantel ve üzerindeki dekoratif
 Düğümlerin altında görünen kalın, kara kaşlar,
 Çapaklanmış bir çift göz, burun ve çıplak dudaklardı yalnız,

Ama Tanrı şahit, kuşkusuz derdiniz, “Bu saygıyı hak eden kibar bir bayan.”

Boyu basıktı, beli kalın,
Kalçaları yuvarlak ve kocaman.
Ama “Asıl dilber diğeri” derdi,
Güzelden anlayan.

O güzel hanımı görür görmez Gawain,
Kocanın müsaadesiyle, yaklaşıp “Merhaba” dedi.
Çok seneler görmüş olanın önünde saygıyla eğildi,
Cazibe sahibini hafifçe sarılarak selamladı,
Aldığı tahsil ve terbiyeye uygun bir tavırla öptü.
“Hoş geldiniz” dediler iki hanım, o da hemen,
“Köleniz olmak isterim” dedi “kabul ederseniz.”
Aralarına kattılar onu ve konuşa konuşa
Harıl harıl bir ateşin başına getirdiler, hizmetçilere
Baharat¹⁸ getirmelerini buyurdular, bolca geldi,
Ve kalpleri ısıtmaya, kupalar dolusu kaliteli şarap.
Ev sahibi durduğu yerde duramıyor, eğlenenin devamını
Sağlamak için sağa sola emirler savuruyordu.
Takkesini başından alıp bir mızrağın tepesine takıyor,
“Haydi bakalım” diyordu “onu almayı başaran
En çok neşe katan kişi sayılacak bu Noel şölenine.
Güvenin sözlerime, ben de elimden gelenin
En iyisini yapacağım, yitirmemek için takkemi.”
İşte böyle şakalar, oyunlar icat etti, şenlendirmek
İçin şöleni ve o gece evini şereflendiren şövalyeyi
Eğlendirmek için güldü, kalpten, kocaman kahkahalar
attı.

Güneş battı ve evin beyi
Lambaların yakılmasını emretti.
İyi geceler diledi Gawain,
Oyalanmadan yattı.

Yaradan'ın bizim yerimize ölmek üzere yeryüzüne
 İndiği günün sabahı coşku sarar gönülleri her evde.
 O gün de böyleydi sofralar bolluk bereket içindeyken,
 Masanın dolayında dönenip duran delikanlılar
 En temiz giysileri içinde, telaş telaş,
 Kahvaltıda ya da sonra, kaşık kaşık, kepçe kepçe,
 Yemek yağdırma yarışındaydılar biteviye.
 En yüksekte en yaşlı hanım almıştı yerini,
 Sol yanındaki sandalyede ev sahibi,
 Gawain'le muhteşem leydi ise masanın ortasında,
 Yemeklerin yığıldığı ve herkesin yeri, konumuna göre,
 Oradan sırayla servis edildiği yerdeydiler.
 Yemekleri vardı, yürekleri şendi, güzeldi yaşamak.
 Hepsini demeye kalksam ne dil dayanır, ne damak,
 Bin kısmı noksan kalır, bir kısmını anlatsam,
 Girdiğim zahmete, zorluğa da değmez zaten,
 Size şu kadarını söyleyebilirim sadece:
 Soylu hanım ve Gawain öyle samimi bir sohbet
 Kurdular, zekice sözlerinden öyle çok zevk aldılar ki
 Birbirlerinin, (bütünyle sâfiyane, gûnahtan beri)
 Hazırlanan başka hiçbir oyun doğrusu bu kadar gitmezdi
 hoşlarına.

Davulların dağdağası karıştı
 Boru bağrıışlarına.
 İşine döndü diğerleri,
 Onlar kendi işlerine.

O gün ve sonraki gün çokça sefa sürdüler,
 Üçüncü gün de daha az doyurucu değildi.
 Aziz Yahya günü de canı gönülden kutlandı,
 Bu ise eğlencenin devamı gelmeyecek demektir,
 Sabaha güneş doğmadan gidecekler vardı.
 Bu yüzden, yiyip içip eğlendiler hiç yatmadan,
 Şarap içip dans ettiler şen şarkılar eşliğinde.

Vakit artık geç olunca, veda edip ayrıldı

Bu değerli insanlar, doyum olmaz davetten.
 Gawain “Hoşça kalın” dedi cömert hane sahibine,
 Fakat o koluna girip odasına götürdü,
 Şöminenin başında şükranlarını sundu şövalyeye.
 Böyle kutlu günlerde onun konutunda
 Kalmasından dolayı nasıl kıvanç duyduğunu
 Ve bunu sahici bir onur saydığını söyledi.
 “Yaşadığım sürece Sir Gawain adındaki saygın
 Şövalye şölenimdeydi diye kendimi şanslı
 Sayacağım” dedi. “Soylu beyim, İsa sizden
 Rız olsun ve rica ederim, asıl onur benim,
 Bilin ki emrinize amadeyim bundan böyle,
 Bütün görevlere hazır bendenizim, buyruğunuz başımla
 bir.”

“Gitmeyin, kalın” diye Gawain’in
 Aklını çelmeye çalıştı Bey.
 “Cayamam” oldu cevap,
 “Gitmem gerekir.”

Daha sonra davet sahibi nezaket dairesinde,
 Onu sıladan uzaklara sürükleyen sebepleri sordu
 Gawain’e, ruhu gönendiren bu kutlu günlerde.
 “Şölen masasından kalkmak için müthiş mühim
 Bir nedeni olmalı insanın Noel zamanı.”
 “Ne yalan diyeyim, yanılmadınız,” dedi şövalye,
 “Yüksek önem derecesinde bir durum
 Vurdu beni yollara, verilmiş vaadim var,
 Bir yer arıyorum, bilmeden hangi yönde, yörede.
 Tüm Logres topraklarını tapuma almaktansa
 Yeni Yıl’dan önce onu bulmayı yeğlerim.
 Bu yüzden, yalvarırım esirgemeyin yardımınızı,
 Minicik bir malumat minnettar kılar beni,
 Yeşil Kilise’yi duydunuz mu ya da Yeşil Şövalye?
 Adı gibi cinsi, cismi de yeşil bir kimse yaşar mı civarda?
 O bölgede buluşmak için bir gün belirledik,

Gün gelip çatığında çekilmek yakışmaz Gawain'e.
 Fakat Yeni Yıl'a da fazla bir şey kalmadı,
 Şansım yaver gider de bulursam Yeşil Şövalye'yi,
 Define buldum derim, yani o denli değerli
 Bu buluşma benim için. Beyim bu yüzden
 Olabildiğince çabuk çıkmalıyım yola,
 Yolumdan dönmektense düşüp ölmeyi yeğlerim,
 Vaadimi tutacaksam tam üç gün var önümde."
 Gülen bakışlarıyla Bey, "Arayışınız bitti" dedi,
 "Yetiştiririz çünkü sizi o yere, o saatte.
 Yeşil Kilise'ye kafa yormayın artık Gawain,
 Hiç kaygılanmayın, yatakta kalın öğlene kadar.
 Yılın ilk güneşi doğarken düşersiniz yola,
 Meraklanmayın, öğleden önce menzildesiniz, meramınız her neyse
 artık.

Yılın ilk günü çıkın yola,
 Aceleye ne gerek?
 Birini yollarım beraberinizde,
 Orası iki mil var yok."

Gerginliği geçen Gawain neşeyle gülümsedi,
 "Her şeyden çok bunun için şükranlarımı
 Sunarım size, içim sükûna erdi sayenizde,
 Madem hedefim yakın, elbet memnuniyetle,
 Misafirliğim devam etsin isterim malikânenizde
 Ve uygun göreceğiniz her görevi yaparım."
 Bey kolundan tutup onu bir koltuğa oturttu,
 "Hanımlar da gelsin" dedi "gönlümüz hoş olsun."
 Şenlikle söylediler şömine sığığında,
 Konuksever Bey kendini öyle kaybetmişti ki
 Çevresindekiler meraktaydı ne çılgınlık çıkacak?
 Nitekim şeref konuğuna bakarak şöyle dedi:
 "Bana bağlılığınızı bildirdiniz biraz evvel,
 Hâlâ geçerliliğini koruyor mu konuştuklarınız?"
 "Şüpheniz olmasın" dedi şanlı şövalye,

Bu konakta her komutunuz kulunuza kanun.”

“Uzun yoldan geldiniz, yorgunsunuz çok,
Ne dinlenebildiniz doğru dürüst, ne doyabildiniz,
Şimdi bir güzel uyku çekip kendinize gelin,
Çekinmeye gerek yok, hiç yataktan çıkmayın
Ayın vaktine kadar, nasılsa evde karım var,
Yemekte yanınızda size yarenlik eder, güle eğlene
yersiniz.

Ben ava çıkacağım
Seherde, sessiz.”
Şövalye boyun büktü,
“Emredersiniz.”

“Bir ricam daha olacak razıysanız eğer,
Ben avda vurduklarımı size vereceğim,
Karşılığında siz de kazandıklarınızı evde.
Yemin edin tamamsanız böyle bir takasa,
Böyle bir değiş tokuşa, eli boş buluşsak bile.”
“Şerefim üstüne,” dedi şövalye, “şayet siz
Uygun görüyorsanız, oyuna gözü kapalı girerim.”
“Şartlarda anlaştık” dedi Bey, “şarap getirin.”
Gülüştüler, mey içip meşk ile mest oldular,
Bütün baylar, bayanlar başka oyunlar da bulup
Eğlendiler doya doya, derken geç oldu deyip
Gitmeye niyetlendiler, kalkıp nazik kelimelerle
Mırıl mırıl, ayakta devam ettiler bir süre muhabbete,
Yumuşak bakışlar ve yakışır buselerle
Veda ettiler nihayet vakit gelince.
Ellerinde harlı meşalelerle misafirlere
Yol gösterip onları güvenle yatmaya götürdüyalım
delikanlılar.

Sözleşmeyi sözcük sözcük
Söyleyip yemin ettiler tekrar.
Eğlence bahsinde bu Bey’in eline
Su dökcek kim var?

BÖLÜM III

Gün doğmadan her yan harıl harıl, hareketli,
Gidecekler haber gönderdi seyislerine.
Haber varır varmaz atlara eyer vurdular,
Koşum koştu, kayış sıktı, sardılar sandıkları.
Güzel giyimli beyler çok geçmeden göründü,
Sıçrayıp at sırtına, dizginlere sarıldılar,
Veda edip dağıldılar, döndüler evlerine.
Sabırsızlar listesinde son sırada değildi ev sahibi,
Yanında maiyetiyle çoktan memurdu maceraya.
Ayine katılıp kahvaltı masasında çok kalmadan,
Tepenin başında almıştı soluğu boru sesiyle.
Ve daha gün doğmamış, ortalık gölgelikken,
At sırtında hazırıldılar hepsi, sıra sıra.
İşin kurdu kimseler burnu keskin
Tazılardan takımlar kurdular çiftler çiftler,
Kulübelerin kapısını açıp köpekleri saldılar.
Borular üç kere, bitimsiz, bağırdı bas bas,
Kulaklar sağır oldu köpek gürültüsünden,
Yaygaracılara çıkışıp yanlarına çağırıldılar,
Yüz yaman avcıymış toplam, okuduğum kitapta yazdığına
göre.

Buluşma bölgesinde toplandılar,
Çözüldü tazıların tasmaları,
Boru sesleri yankılandı, yayıldı,
Duru göklere.

Tüm orman tir tir titredi ilk işaretle,
Görünüp açıklıktan hızla geçti korkan geyikler,
Zınklayıp geri döndüler fakat gürültüsü
Yüzünden ürkütücülerin, ormanda yankılanan.
Başları göklerde erkek geyikleri bıraktılar gitsin.

Kocaman boynuzlarıyla erkek karacaları da,
 Çünkü cezası ağır bir cinayet sayılırdı yılın
 O vaktinde bir erkek geyik vurmak yörede.
 Dişileri döndürdüler “hey”lerle “ho”larla,
 Seslerle sersemletip dar vadilere sürdüler.
 Her köşeden kuvvetle çekilip süratle koyuverilen
 Okların vınlamalarına kulak verme vaktiydi şimdi,
 Deli uç delip geçerken kahverengi deriyi.
 Ah nasıl böğürüyor, kana bulanıyorlar ve can
 Çekişiyorlardı çığlık çığlığa ve çok geçmiyor,
 Köpek sürüsü bitiyordu başlarında soluk soluğa,
 Parlak borulu avcılarla peşlerinden hemen,
 Kayalar kopup gelecekti nerdeyse gümbürtüden.
 Okçuların gayretinden kurtulan geyik varsa,
 Aşağıdaki mevzilerin menziline giriyordu bu kez,
 Tepelerden döndürölüp dereye inmişlerken:
 Öyle becerikliydi ki burada beke yatanlar
 Ve öyle tarifsiz heybetliydi ki hepsinin tazıları,
 Anında yakalayıp hayvanları yere yıkıyorlardı göz açıp
 yumuncaya.

Bir orada, bir buradaydı Bey,
 Mütemadiyen mahmuzladı atını.
 Büyük haz aldı avın her anından,
 Vardı gölge geceye.

O ıhlamur korusunda, sürekte at sürerken,
 Gawain yumuşak yatakta yayılmış yatıyordu,
 Etrafı perdeli pahalı yorgan altında.
 Epey gecikmiş ve içi geçer gibi olmuştu ancak
 Gün görünüp, duvarlar gölgelenirken. O ara,
 Bir tıkırtı duyuldu, kapının dili kalktı.
 Gawain yorgun başını yorgan altından yarı çıkarıp
 Perdenin ucunu çekine çekine çekerek
 Merakla bekledi bu habersiz misafiri.
 Tanrım, kim gelse iyi? O dünyalar güzeli

Kapıyı sessizce sürgülemiş ve yine ses çıkarmadan
 Yatağa yönelmişti – kafayı yeniden yorganın
 Altına soktu utanan savaşçı, sanki uyuyordu.
 Parmak uçlarına basa basa yatağın başucuna
 Geldi dilber, perdeyi aralayıp duraklamadan daldı.
 Uzun zaman kaldı orada, uyuduğunu zannettiği
 Gawain'in gözlerini açmasını gözeterek.
 Bir müddet mahsustan uyanmadı Şövalye,
 Kafası bu tuhaf durumda ne tavır takınacağı
 Konusuyla meşguldü, bir mucize miydi bu?
 Ama sonra "En iyisi biraz sohbet ederek
 Keşfetmek" dedi "niyetinin ne olduğunu."
 Kıpırdanıp gerindi, uykudan kalkar gibi,
 Şaşırmış gibi kocaman açtı gözlerini,
 Hayretle baktı, haç çıkardı, korunmak için karşısındaki bu
 hayalden.

Pembe beyazdı yanaklar,
 Gülümsemesi güzel gülden,
 Ve o dudaklar, o diller
 Daha tatlıydı baldan.

"Günaydın Sir Gawain," dedi güzeller güzeli,
 "Derin ve dikkatsiz uyuyorsunuz, içeri daldığımı
 Ruhunuz bile duymadı, bu ne rehabet, rahatlık?
 Ve işte yakalandınız, bir anlaşma yapmadan yataktan
 Dışarı çıkartmam sizi", böyle deyip çakıldadı.
 "Günaydın güzel bayan," dedi Gawain gülerek,
 "Sizin tasarrufunuzdayım tamamen, tutsağınızım,
 Affınıza sığınıyorum ve sanırım seçme şansım yok."
 Şaka yollu, böyle cevap verdi şen tavırlı şövalye.
 "Sevgili Bayan, sizce sakıncası yoksa eğer,
 Müsaadenizle kalsın da mahkûmunuz, münasip
 Bir kıyafet giysin üstüne, geniş geniş konuşalım."
 "Hayır" dedi hayal hanım "Hiç heveslenmeyin,
 Yatakta olduğunuz sürece daha iyi yönetirim süreci:

Sizi sıkıca bağlayıp sonra sohbeta gireceğim,
Tutsak şövalyemi tanımak için ne tatlı bir fırsat.
Değil mi ki tüm dünyada dillere destan
Sir Gawain'siniz, gönüllere taht kurmuş.
Onurlu ve nazik halleriniz hem beyler, hem hanımlar
Tarafından yüceltiliyor, sığmıyor yere göğe.
Ama bakın, buradayız, ikimiz baş başa,
Beyim çoktan çıktı evden beraberindekilerle,
Ev halkı hepten uykuda, hizmetçilerim dahil,
Kapı kapalı, kunt bir kilitle korunuyor,
Ama mademki herkesin sevgisine mazhar
Biri var yanımda, o vakit izin verin, onunla doya doya sohbet
edeyim.

Bedenim işte burada
Bütün arzularınız için beyim,
Maksat mutlu olun siz,
Emrinize amadeyim.”

“Benim için büyük şeref” dedi Gawain, “bunca
Övgüye gark olmak, gerçi ben değilim
Bahsettiğiniz becerileri beninde barındıran.
Doğrusu, övgüye değmez, değersiz bir şövalyeyim.
Ama vereceğiniz her tür vazifenin hakkını vermeye
Gönüllüyüm, daha çok girmek için gözünüze,
Dilim döndüğünce, elim erdiğince denerim,
Zahmet ne demek? Zevkin zirvesi olurdu bu.”
“Cümlelerin alkışladığı cesaretinizi kötölemek
Yanımdan yöresinden geçmez aklımın, yakışık almaz,
Ama şu an benim yerimde olmak isteyen yüzlerce
Kadın var, size böyle kaçacak yer bırakmayıp,
Tatlı dilinizin tadına doya doya, doyumsuz
Bir sohbetle hoş saatler geçirmek
Her derdi unutmak demek olurdu onlar için,
Bu muhteşem mutluluk için bütün mücevherlerinden

Vazgeçerlerdi. Tanrı'ya tüm varlığımla şükürler olsun,
Kalpleri kasıp kavuran kahraman şu an benim ellerimde
çünkü.”

Gül yüzlü, yüreğini pek
Gönendirdi gencin,
Ama o dikkatli bir dille
Cevapladı ve dedi ki:

“Sağ olun Madam, hoş sözleriniz için Aziz Meryem
Gözetsin sizi, görüyorum ki gönlünüz gani,
Kulaktan kulağa yayılan kelimelerden kaynaklanır
Çoğunluk birine biçtiğimiz değer ve bana
Yakıştırdığınız bütün bu yüce erdemler başka bir yerden,
Sizin kibarlığınız ve kalbinizin cömertliğinden kaynaklanıyor.”
“Göklerin Ecesi şahit” dedi şahane kadın, “şüphesiz
Yanıyorsunuz, yeryüzünde yaşayan tüm kadınlara
Bedel olsam, herkes beni övse, bana tapsa,
Ve kendi kıratımda, karakterde bir koca arasam,
Hep duyduğum ve şu dakika doğrulandığını gördüğüm,
Sizde hazır bulunan tüm bu hasletlere hayır
Deyip bir başkasını asla beğenmezdim.”
“Benden kat kat kıymetli bir kocanız var” dedi Şövalye,
“Fakat iltifatlarınız benim için fazlasıyla değerli,
Hazineler hazinesi hanımım, hizmetinizde bilin
Bundan böyle, size yürekten bağlı şövalyenizi.”
Böylece şundan bundan bahsederek öğleyi buldular.
Ağzının içine bakan bayan aşktan ayılıp bayıldıkça
Hep tetikte duruyor, kendini kibarca koruyordu Gawain,
“Dünya güzeli de olsam” diye düşündü dilber,
“Bundan fazlasını bekleyemezdim, çünkü aklında hep boynuna incek balta
var.

Yazılmış, yapılacak,
Ne çare, kader.”
Madam müsaade istedi,
Vedalaştılar.

“Hoşça kalın” derken bakıp hafifçe güldü hanım,
 Şimdi duyacağınız sert sözlerle şaşırttı şövalyeyi:
 “Dilimizi Döndüren ödüllendirsin bu değerli saatleri,
 Bahsettiğiniz mutluluğun mükâfatını alın, misafirimiz
 Gawain değildir fakat, geldim, gördüm, anladım.”
 “Bu ne demek şimdi?” dedi Gawain, dili dolaşarak,
 “Tanrı sizi gözet sin” diye yanıtladı güzeller güzeli,
 “Gawain değilsiniz, çünkü o hoş huylar sahibi,
 Nezakette namağlup, şampiyonluğa namzet kişi,
 Bir bayanın yanında bunca uzun süre yatıp
 Bir buse istemeden bırakmazdı onu bence,
 Ve ne yapar eder, istediğini alırdı. Yalan mı yoksa,
 Hepsi haksız mı hakkınızda hoş konuşanların?”
 “Hay, hay,” dedi Gawain, haklısınız, işte hemen,
 Buyurdunuz madem, bana yakışır bir buse,
 Geldi bile, buyurun, gerisi de gelir gerekirse.”
 Bundan sonra, soylu hanım dönüp boynuna sarıldı,
 Güzel başını eğip, hey gidi! öptü Gawain’i.
 Tatlı sözlerle Tanrı’ya emanet ettiler birbirlerini,
 Görünmeden gitti hanım, gizlice ayrıldılar.
 Yumuşak yatağında daha yatmadı, derhal
 Hizmetçilere seslendi, kıyafetlerini seçti,
 Giyinip doğruca ayine gitti Gawain,
 Oradan da yemeğe, beklendiği yere,
 Gün boyu gönülleri şen oldu, eğlendiler gökte ay görünene
 dek.

Kime kismet olmuştur,
 Biri geçkin, biri güzellikte tek
 Böyle hoş iki hanımla
 Sofrada sohbet etmek?

Ve toprakların sahibi, saatler boyunca, sürekli,
 Kırdan bayırda kırbaç vurup koşturdu.
 Gün batarken görseydiniz gözü pek avcının
 Ganimetini, ele geçirdiği karacaları ya da öteki geyikleri

Şaşardınız ve Tanrı şahit, şaşkınlıktan diliniz tutulurdu.
 Nihayet bir araya getirdiler günün getirdiklerini,
 Sevinç içinde, seri bir sayım yaptılar.
 Vasallar varıp var güçle el verdiler, ayırıp
 Kenara koydular en kaba etli olanları.
 Gerektiği şekilde kesip parçaladılar geyikleri,
 Yüzerken gördüler ki yüzeyde iki parmak
 Yağ vardı en ince yapılısında hayvanların.
 Boyunda yarım karışık bir yarık açtılar ilkin,
 Yemek borusunu bulup ince bıçaklarla
 Ayırdılar dikkatle, ucuna düğüm attılar.
 Bacaklardan başlayarak, canla başla,
 Değerli deriyi yüzdüler deldirmeden,
 Karnı yardılar, iç organlar yayılıverdi,
 Her birini çekip özenle çıkardılar.
 Sonra boyunda soluk ve yemek borularını
 Ayırdılar birbirinden, bağırsakları attılar.
 Kürek kemiklerini küçük bir delikten
 Dışarı aldılar ki delik deşik olmasın deri.
 Geniş göğsü ikiye böldükten sonra geçip
 Bir kez daha boyundan başladı bıçaklar,
 Bacakların çatallandığı yere kadar çalıştılar;
 Yenebilecek kısımları kesip bir kenara koydular.
 İç kaburgalardaki zarı kolayca kazıyıp
 Belkemiğini bütün çıplaklığıyla ortada bıraktılar,
 Becerikli eller öyle başarıyla çalıştılar ki şimdi
 Butlara kadar bütün etler bir bütün olarak sarkıyordu.
 Sonra hayvanı hepten havaya kaldırıp
 Kalça kısmındaki kaba etleri budadılar ve unutmayıp
 Kesip aldılar, ciğer, dalak, kalp, kasap dilindeki karşılığıyla
 sakatat.

Çatala vurdular ilkin

Çat çat çat!

Belin bittiği yerden

Bölündü iskelet.

Yine keskin vuruşlarla boynu, kelleyi kopardılar,
 Belkemiği kanatlardan budandı bir hız,
 Kargalara düşen payı çalılığa dağıttılar.
 Kaburgalar arasından küçük bir delik açıldı,
 Kalanı arka bacadan kaldırıp astılar,
 Panik yok, herkes gelip payına düşeni aldı.
 Taze yüzülmüş derinin üstünde tazıları beslediler,
 Kana bulanmış ekmek, akciğer, karaciğer, işkembe.
 Avın bitiş borusuyla bütün köpekler
 Bir uzun hava tutturdular havlayarak.
 Hasılatın herkes had safhada hoşnut,
 Evlerine döndüler, duysanız kulak dayanmaz,
 Şiddetle, şehvetle çala çala şen boruları.
 Ve güneş batmadan Gawain'in beklediği şatoya varmışlardır
 çoktan.

Besili ocak başında
 Buldu onu Bey, yürekten
 Selamlaştılar, sevinmişler
 İkisi de gerçekten.

Sonra evin sahibi herkesi salonda topladı,
 Her iki hanım da hazır oldular, hizmetçileriyle beraber.
 Gawain'in gözü önünde adamlarını gönderdi,
 "Alıp getirin" dedi "yüz güldüren ganimetini günün."
 Şövalyeye döndü şen bir havada,
 Geyiklerin, karacaların kuyruklarını gösterip,
 Yağlı kaburgaları teker teker tutup kaldırarak,
 "Hoşunuza gitti mi?" dedi "Hak etmiş miyim övgünüzü?
 Ne dersiniz, yeterince iyi mi avcılık yeteneklerim?"
 "Doğrusu," dedi Gawain, "bundan daha bereketli
 Bir av yaşamadım geçtiğimiz yedi yıl içinde,
 Kış mevsimi." "Bunu duymaktan memnun,
 "Öyleyse alın, sizindir," diye yanıtladı ev sahibi,
 "Hakikatte, hiçbir hakkım olamaz zaten üzerinde,
 Anlaşmamız böyle." "Aynı görüşteyim," dedi Gawain,

“Aynısı benim için de geçerli. Elime ne geçtiyse
 Bu dört duvar arasında, mırın kırın demeden
 Size vermek boynumun borcu, burada, bu gece.”
 Bey’in kalın boynuna sarıldı ve kibarca, bir buse
 Kondurdu dudaklarına, anlaşıma kuralınca.
 “Hepsi bu kadar,” dedi “her halükârda,
 Sızlanmadan verirdim fakat, fazlası da olsa.”
 “Böyle değerli bir hediye ben de her durumda
 Kabul ederim, ancak sevincim katlanırdı kaynağını
 Söyleseniz sırf sözlerinizle kazandığınız bu hediyenin.”
 “Söylemem” dedi Gawain, sözleşmeye dahil değil,
 Böyle bir borcum yok size, onu bırakın, hakkınız yok bu soruyu
 sormaya.”

Karşılıklı kahkahalarla
 Oturdular sofraya.
 Ve yiyip içtiler yine
 Doya doya.

Bey ve şövalye şöminenin başında şaraplar
 İçtiler baş başa, dolup dolup boşaldı bardaklar.
 Yatma vakti yaklaşınca yine şaka yollu,
 “Varım” dediler karşılıklı ve söz verdiler
 Devamını getirmeye oyunun gelen günde.
 Vakit akşama varınca, günün verdiklerini
 Takas edeceklerdi, tek eksiksiz, tastamam.
 Sözleşmeyi imzaladılar ev sakinlerinin
 Şahitliğinde, bir kez daha dolduruldu şaraplar
 Ve sonra vedalaştılar çünkü geçti vakit,
 Yataklarına doğru yavaş adımlarla yürüdüler.
 Horoz üçüncü kez öttüğünde, hane sahibi
 Sıçrayıp sıyrıldı yataktan, sadık adamları da.
 Dua faslını, kahvaltıyı fazla uzatmadılar,
 Gün doğmadan ormana daldılar, dörtnala, daha sökmeden
 şafak.

Kırlarda, korularda
 Borular üfleyerek

Geçti gün, önlerinde havlayan,
Koşan onlarca köpek.

Kısa zamanda bataklık kıyısında bir koku aldılar,
Komutanlarının kışkırtmasıyla iyice kudurdu
Havlayan köpekler, hararetle hareketlenmeyi
Gören ya da göklere çıkan gürültüyü duyan
Diğer tazılar da geldi tozu dumana katarak.
Tam kırk köpeğin kopardıkları vaveyla kayaları
Yerinden oynatacak sanırdınız yankılarıyla.
Avcılar onları borular, bağışlarla daha da
Fişekliyordu. Derken hep birlikte fırlayıp
Bir göl ve gerçekten gözdağı veren sarp
Bir uçurumun arasında taşlı bir tepecikte
Durdu tazılarla avcılar ve tuzaga düşmüş olduğunu
Anladılar hayvanın, hemen çevresini sardılar.
Biliyorlardı ki burada bir yerdeydi,
Tazıların hararetle havlayarak duyurdukları av.
Çalılara vura vura çıkmaya zorladılar, çabuk
Ve ölümcül bir hücum oldu hediyeleri.
Yılları bulan yaşı yüzünden birlikte yaşadığı
Sürüden dışlanmış, devasa bir erkek domuz
Homurdana homurdana, hırıltılarla ve hınçla
Kafileye saldırdı soluk soluğa ve sonuç
Kötü oldu, üç kişiyi kaptı, kapakladı yere,
Bağışlarına domuz dönüp bakmadı bile!
Başları böyle dertte, kalçalarına bitişik borularıyla
Tazılarını çağırdılar, çılgıncaydı kopan çingar,
Öyle ki bu kanlı kovalamacayı kelimelere dökecek hikâyeci
yok.

Fır döndükçe domuz,
Dişleri demir bıçak,
Canı yanan tazılar,
Her yanda ciyak ciyak.

Elllerinde yay tutan adamlar yetiştirdi yardıma,
 Ok saldırlar sık sık ve hayvanın sırtına
 Denk getirdilerse de deriyi delemeler.
 Omzunda, başındaki çetin çalılara çarpan
 Oklar çaresiz kalıyor, çatır çatır çatlayıp düşüyordu.
 Ama bu sağanak içinde bir iki ok saplanırsa
 Hepten deliriyordu domuz ve dehşet saçarak
 Dalıyor, ortalığı darmadağın ediyordu,
 Kaçma yolunu kapayanlara kafa tutuyor,
 Ve avcıların büyük kısmı korkup kaçıyordu.
 Lakin, öyle mi ya Lord? Atının üstünde tam bir lider,
 Domuzun ardı sıra, dörtnal, dur durak demeden,
 Çalıların içinde, borusunu çalıyor, takımı çağırıyor.
 Derken günü devirdiler "Domuz, domuz" diyerek.
 Yumuşacık yatağında, yalnız başına yatıyordu bu ara
 Şövalye Gawain, şahane odasında, şilteleri pek sık, perdeler
 ipek.

Sabahın seher vakti,
 Gawain'in yanına gelmek,
 Geçti gönlünden hanımın,
 Gayesi akıl çelmek.

Perdeden başını uzatıp bakan bayanı
 Geri çevirmedi Gawain, nazikçe "Günaydın" dedi,
 Kelimelerini hazırlamıştı, karşılık verdi o da,
 Yavaşça yatağa oturdu, bir gülümseme yayıldı yüzüne,
 Sonra kıkırdarak, şen bir edayla, şöyle konuştu:
 "Şövalye Gawain'im demenize hâlâ şaşıyorum,
 Onun kadar iyi terbiye almış, hoş tabiatlı biri
 Nasıl olur da nezaket kurallarını nafile sayar?
 Ve sanıyorum ki kolları sıvayıp size
 Görgü kurallarını öğretmeye kalksam,
 Ve tüm yeteneklerimi yardıma çağırıp yeterince
 Basitleştirsem de boşa çıkacak bütün emeğim,
 Duman olup dağılmış baksanıza dün bellettiklerim."
 "Neydi, nasıldı öğrettikleriniz? Varsa bir noksan,

Hepsi benim hatam. Hatırlatın lütfen?"

"Bahsimiz öpüşmekti, bir kadının bakışları
Davetkârsa, davranış kurallarına denk düşen
Boşa çıkarmamak onu, bir buse istemektir."

"Leydim" dedi Gawain, "O düşünceyi hemen
Kovmalısınız kafanızdan, korkarım çünkü çok
Zarar verebilir size, canınızı sıkabilir zira,
Ya böyle bir ricada bulunursam ve reddederseniz?"
"Düşmedik kale mi kalır zor kullansanız?" oldu cevap,
"Şövalyem, hangi kadın şikâyet eder böyle bir şiddetten?"
"Güzel söylediniz," dedi Gawain, "gerek tehditler, gerek
Mecburen verilen hediyeler makbul değildir, maalesef.
Fakat 'Dileğim bu' diyorsanız, işte dudaklarım,
Birleştirin dudaklarınızı, buse alın ve bırakmayın bıkıncaya
kadar."

Hanım hafifçe eğildi,
Buluştı bal dudaklar.
Ve aşktan söyleştiler. Aşk:
Hem kıvançtı, hem keder.

"Kızmaz, gücenmezseniz," dedi güzel kadın,
"Mahzuru yoksa, gidermek isterim bir merakımı:
Hem hayatta, hem hikâyelerde kahramanlar hep
Sevdaya sınırsız sadakatleri sayesinde anılırlar,
Silahlarını sırf sevgiliden sitayiş dolu sözler
Duymak için kuşanır ve dünyayı dolaşıp
Derya deniz dertlerin içine dala çıka,
Sonunda galip gelerek feleğin gadrine, gazabına,
Huzuru hasretini çektikleri hanımın kollarında bulurken,
Sizin gibi gözünü budaktan gözetmez bir genç,
Şövalyeliğin şanlı erdemlerini şerefle taşıyan,
Yeryüzünde yeteneklerinin duyulmadığı yer yok,
Her övgüye değer, delişmen bir delikanlı,
İki gecedir gelip odasına girdiğimi
Yanında dakikalar değil, saatlerce durduğumu
Gördüğü halde, hangi gerekçeyle, gönlümü hoş

Edecek tek bir sevda sözünü bile sakınır?
 Oysa iyi yetişmiş bir şövalyeye yakışan
 Tatlı yeminlerle yüreğini tutuşturup tazelerin,
 Onlara değerli aşk dersleri vermektir, değil mi?
 Yoksa canım, cahil misiniz aşk cihetinde,
 Sevda ilminde elinize su dökülmez denirken?
 Ya da beni aptal sanıyorsanız, bu tür sözlerle sağır, ne kadar
 ayıp!

Gizlice kalkıp geldim,
 Öğretin diye aşkı,
 Kocam eve dönmeden,
 Sırlarını bir bir sayıp.”

“Tanrı sizi gözet sin, güzel hanımım” dedi Gawain,
 Paha biçilmez bir gönül panayırı bu sunduğunuz,
 Sizin gibi kıymetli biri kalkıp kendi rızasıyla
 Yanıma gelsin, yarenlik etsin, iltifat yağmuru bu!
 Kadirşinaslığınız kalık kalbimi kanatlandırdı.
 Fakat ah, böyle güç bir göreve gönüllü olmak
 İçin budala olmalı bu baş, içinde beyin bulunmamalı.
 Aşk konusunda kendimden yüz kat bilgili
 Birisine ders belletmek gibi bir işe bulaşmak,
 Yazdıysa bozsun Yaradan, yüz yıl yaşasam
 Yüz kere budala yapmaya yeterdi beni.
 Şimdi ve sonsuza dek sadık kulunuz olarak
 Size saadet sunmak, budur varlık sebebim.”
 Bu şekilde defalarca delikanlıyı denedi kadın,
 Gayesi neyse artık, günaha sokmak için.
 Fakat öyle kuvvetliydi ki kalesinin duvarları
 Kâr etmiyordu Gawain’e hiçbir kuşatma,
 Kötülük sızamıyordu surlardan, sadece ama sadece masum bir
 sevinç,

Gülüştükçe, kalbini
 Doldurdu hınca hınç.
 Hanım hediyesini aldı
 Ve oyalanmadı hiç.

Yataktan çıkıp ayine, sonra yemeğe yürüdü Gawain,
 Harika lezzetler hazırlanmıştı, her zamanki gibi,
 İki hanımın refakatinde rahat bir gün geçirdi yine.
 Bu zaman zarfında Bey o zorlu avının,
 Beklenmedik anda, müthiş manevralarla
 En yaman tazılarının belini kıran yabandomuzunun
 Peşinde koşturuyordu hâlâ, kırlarda, korularda.
 Bir sotada pusup saklanıyordu av sadaklı okçular
 Onu korkutup kovuğundan kovalayana kadar,
 Derken, deli danalar gibi bir depar düzlükte,
 Sirtına, sağrısına sağanak sağanak yağın oklar.
 Uzak tutmayı başardı en babayiğit avcıları,
 Yanına yaklaşamadı en cesur yürekliiler,
 Ta ki soluğu tükenip bir su yatağında
 Korunaklı bir koyak bulana kadar. Arkası kaya,
 Toynaklarıyla toprağı eşeliyor, köpükler taşıarak
 Ağzından, burnundan, düşmanlarına diş biliyordu.
 Yorgun avcılar korkuyor, yaklaşmayıp yanda
 Duruyorlardı, domuzu ürkütüp dışarı
 Çıkarmaya çalışsalar da çukurundan, hiçbirisi canına
 susamamıştı.

Birçok adamı biçen,
 Dişlerinden çekiniyorlardı.
 Delirmişti sanki domuz,
 Aklından zoru vardı.

Beklediler, Bey geldi, eyer üstünden bakıp
 Değerlendirdi durumu, diğer avlara benzer değildi.
 Sıçrayıp indi yere, defalarca sınanmış kılıcını sıyırdı.
 Yürüyüp doğruca dere yatağına indi, yaklaştı,
 Hemen farkına vardı onun vahşi hayvan,
 Kolları kabardı ve öyle korkunç soludu ki, kenardan
 Bakanlar endişelendiler beylerine bir şey olacak diye.
 Hücuma geçti hayvan hızla, hedefine daldı,
 Öyle ki kafa kafaya geldiler av ve onu kafasına

Takmış olan avcısı, tam da suyun taklalar attığı yerde.
 Ama durumu kötü olan domuzdu daha çok,
 Neden derseniz, nişan alacağı noktayı
 İyi belirlemişti Bey ve işte boğazının ortasına batıverdi
 Kılıç, kabzasına kadar girip kesiverdi kalbi ve domuz hırıltılarla yere
 düştü.

Domuz durur durmaz,
 Köpekler koşup üşüştü,
 Geçirdiler dişlerini,
 Az sonra av ölmüştü.

Gür sesli borularla duyurdular ganimeti,
 Zafer naraları attı hâlâ nefesi kalanlar.
 Köpekler bir komutla yedi kat göğü inlettiler
 Havlaya uluya. Hayran bakışlar altında hayvanı
 Parçalamaya başladı işin piri, baş, boyun, gövde, bacak.
 Korkunç kelleye girişti ilk, kesip bir sıraya geçirdi,
 Sonra belkemiğini bulana dek daldırdı bıçağını,
 Bağırsakları aldı karından, kömürde kavurup
 Ekmekle karıştırarak bunları köpeklere verdiler.
 Daha sonra ince dilimler halinde doğradı etleri,
 Sakatatları sağıp aldı doğru sırayla, iki yarımı
 Birleştirip bir sicimle sağlam bir sopaya sardı,
 Domuzu bu şekilde taşıyıp döndüler eve.
 Kesik kelle, keskin kılıcını koyakta kudurmuş
 Domuzun boğazına batıran Bey'i onurlandırmak için, onun önü sıra
 gidiyordu.

Dönüş yolu bu defa
 Avdan da uzun sürdü.
 Gawain hemen gelip Bey'in
 Karşısında durdu.

Gawain'i gören Bey, kahkahalarla güldü,
 Güler yüzle karşıladı konuğunu, neşeyle konuştu.
 Hanımlara haber gönderdi, hanedeki herkese,

Domuzu da getirdiler, o da göğsünü gere gere
 Kalın etleri gösterip nasıl kocaman, korkunç
 Bir canavarla boğuştuklarını canları pahasına,
 Onu kıstırdıklarında hayvanın nasıl kudurduğunu
 Hikâye etti. Gawain hak ettiği iltifatı yaptı ona,
 “Korkusuz bir kahraman olduğunuzu kanıtladınız” dedi,
 “Bu denli devasa bir domuz görmedim,
 Tüm diğer domuzlardan, doğrusu, daha dolgun.”
 Koca kelleyi kaldırdılar ve Gawain onu koparıp
 Alan yiğidin yürekliğini yine yere göğe konduramadı.
 “Ganimetinizi alabilirsiniz” dedi Bey, Gawain’e,
 “Bildığınız gibi, anlaşılmamış böyle.” “Öyleyse ben de,”
 Dedi Şövalye “şerefimle, bu gün kazandığım her şeyi
 Size sunmaktan sonsuz sevinç duyarım.”
 Bey’e sarılıp öptü, sonra bir daha öptü ve
 Şöyle dedi: “Şimdi ödeştik, anlaşma şartlarına göre artık hesap
 düz.

“Aziz Giles¹⁹ aşkına,” dedi Bey,
 “Hayret verici bir hız.
 Bu gidişle az zamanda
 Zengin olursunuz.”

Üzeri kıymetli kumaştan bir örtüyle kaplanmış
 Tahta tablalar tekrar tabaklarla donatıldı,
 Duvarlardaki mumdan meşalelerle aydınlatıldı mekân,
 Yemek yağdırmak için yarıştı hizmetçiler,
 Şöminenin başında başka bir şölen... Çok şen
 Şarkılar söylediler, hem sofrada, hem sonra,
 Noel nağmeleri, her nevi dans, daha neler neler,
 Toptan söylüyorum, teker teker saymakla tükenmez.
 Bütün bu eğlenceler sırasında, Bey’in biricik hanımı
 Gawain’le beraberdi. Kaçamak bakışları, bahsettiği
 Konular, göz kırpmaları, küçük komplimanları

Kalbini kanatlandırıyordu gencin. Kendisine kızılıyordu
 Gawain, tutulmuş gibiydi, elinden bir şey gelmiyordu,
 Bir kadına karşı koyup nezaket kurallarına
 Aykırı davranamazdı. “Doğru olan bu” diye düşündü
 Sonuna kadar kibar kalmaya kararlıydı, iş kötüye varsa
 bile.

Yemekleri yediler,
 Şarkıları şakıdılar neşe ile,
 Ve beyin odasına
 Geçtiler maaile.

Muhabbet bu mekânda da aynı minval üzere
 Devam etti ve gecenin sonunda Bey dedi ki,
 “Ne yapsak? Yeni Yıl arifesinde yenilesek mi anlaşılmamızı?”
 “Gitmem gerek” dedi Gawain, “güneşle, vakit geldi.”
 Bey itiraz etti buna, “Bana birazcık güveniniz varsa,
 Yeni Yıl’ın ilk günü Yeşil Kilise’de bilin kendinizi.
 Yalnız da gitmezsiniz, birini yollarım yanınızda.
 Şimdi geçin, dinlenin yumuşak döşeginizde,
 Ben yine koruda av peşinde koşacağım ve kurallarına,
 Sadığım yine sözleşmemizin, ne kazanırsam sizin,
 Aynısını, biliyorsunuz, ben de sizden bekliyorum.
 Bu güne dek iki kere denedim sizi ve dürüst buldum,
 Bu üçüncüsü oyunu daha da tatlandırıp taçlandırarak,
 Hoş vakit geçirmeli hâlâ akarken hayat,
 Fırsatını bulunca düğün bayram etmeli bence,
 Acıyı nerde istersek buluruz nasıl olsa.”
 Bu sözlere katıldı Gawain ve kalmaya karar verdi,
 Son damlayı da dikip, meşalelerin peşinde odalarına döndüler,
 dinlenmeye.

Güzel uyudu Gawain,
 Takılmadan hiçbir şeye,
 Kafasındaki kırk tilki
 Uyku vermedi Bey’e.

Şafak sökmeden uyandı, sonra sabah ayini,
 İki lokma kahvaltı ve küheylanına binip kafilere katıldı.
 Duru sabah havasında adamların hepsi hazır, dı,
 Ana giriş önüne gelmişlerdi gecikmeden.
 Hafif kırağı altında nasıl da güzeldi kırlar,
 Berrak bulutların arasından başını uzatan güneş!
 Bir korunun kıyısında koyuverdiler köpekleri,
 Kayalık yamaçlar boruların sesiyle yankılandı:
 İzini bulmuşlardı tilkinin, takip etti tazılar,
 Burunları yerde, kokuyu bir an bırakmadan,
 Bir köpek havladı, sahibi “Koş” deyip kışkırttı onu,
 Diğerleri bu davete seğırttiler doğruca,
 Panikleyen tilkinin peşinden, pavkırav pavkırav.
 Demeye kalmadan, önleri sıra kaçan avın kaba
 Kuyruğunu gördüler, daha hızlı koşmaya koyuldular,
 Hararetili, tehditkâr havlamalarla. Korkmuş hayvan,
 Sıkça, sık çalılar arasında sinip kalıyor,
 Çit diplerinde dinlenirken kulaklarını dikip dinliyor
 Ve düz koşarken defalarca ansızın ters dönüyordu.
 Küçük bir çukurun kıyısındaki çalıyı aşır,
 Çamurlara bata çıka, bir açıklığa vardı,
 Peşindeki köpekleri atlattım derken kurnazlığıyla,
 Tez ayaklı üç tazının tuzağına düşmüş meğerv, atıldılar hırslayarak
 apansız.

Şaşırav tilki şimşek gibi
 Manevra yaptı yalnız,
 Soluk soluğa seğırtti
 Koruya doğru bir hız.

Ne de haz vericiydi köpeklerin kopardığı vaveyla,
 Talihsiz tilkinin tepesinde toplanır, aman o ne tantana!
 Öyle bir havlamadır gidiyordu ki havsalarınız almaz,
 Az daha, yapıştıkları yerden yuvarlanıp gelecekti kayalar.
 Avı fark eden hemen faş ediyordu, fırlayıp geliyordu
 Diğerleri de ikiletmeden, diller bir karış dışarıda.

“Hırsız!” diye bağıyordu biri başka bir bölgeden,
 Hadi gelsin havlamalar, bir heyecan, bir hafakan,
 Dur durak dinlemeden, koş ha koş, dön ha dön,
 Mola vermiş bakınırlarken aralarından vınn,
 Her keresinde kaçıyordu, az kurnaz değildi Reynard.²⁰
 Ovada bayırda böylece Bey ve beraberindekiler
 Nefes nefese koştular. Vakit nerdeyse öğlen
 Olduğunda derin uykular denizindeydi Gawain,
 Süslü perdelerin ardında, soğuk sabahta.
 Ama ruhu bir türlü huzuru bulamayan hanım
 Çalkantılar içindeydi kalbinin çırpınışlarından.
 Şafakleyn uyanıp odasına yürüdü şövalyenin,
 Peşinden sürüdüğü pahalı pelerinin,
 Çevresi en güzel çeşidinden kürkle çevriliydi,
 Başı açıktı ama başlık yerine, birbirinden
 Değerli dizi dizi taş döşenmiş bir dantel
 Saçlarını saklayıp siması ve boynunu sergiliyordu,
 Sinesi silme çıplaktı, sırtı da öyle sade.
 Süzülüp kapıdan sonra sessizce sürgüledi,
 Bir pencereyi açıp şakacıktan payladı, pürüzsüz sesi neşe
 doluydu.

Böyle berrak bir günde
 Beyim hiç uyunur muydu?
 Rahatsız edici bir rüyadaydı Gawain,
 Yine de onu duydu.

Kalın kâbusu içinde kayıp kıvranıyordu,
 Zihni o melanetle meşgul, mırıldanıp duruyordu.
 Yeşil Kilise’ye gidecekti yola düşüp yarın,
 Burada kendisini bekleyen büyük beden adamın
 Elindeki baltayla buluşacaktı boynu, ah,
 Kim ne yansa yalandı onunkinin yanında.
 Hanımı görür görmez akli başına geldi,

20 Avrupa edebiyat metinlerinde tilki için kullanılan isim.

Kara düşlerden kalkıp karşılık verdi pürneşe.
 Gülerек geldi güzel hanım da, "Günaydın"
 Deyip bir öpücük kondurdu dolgun dudaklara.
 Gereken nezaketle karşılık verdi Gawain.
 Ne görkemli giyinmiş, ne göz kamaştırıcı,
 Boynuyla, beliyile ve bütün bedeniyle
 Nasıl melekler denli mükemmel olduğunu
 Düşününce hanımın, yüzünü hararet bastı.
 Yumuşacık gülüşlerle girdiler gül bahçesine
 Sıcak sohbetin, tatlı sözlerle süzölüp sürekli koyulaştı
 dem.

Dillerine doyamıyorlardı birbirlerinin,
 Gözler gözlerdeydi hem.
 Başı beladaydı şövalyenin,
 Merhamet etmezse Meryem.

Çünkü o güzeller güzeli öyle çok üstüne gelmiş,
 Geliş sebebini öyle açık seçik sözlerle söylemişti ki
 Kaçış yolu kalmamıştı, ya kabul edecek ya da
 Doğrudan olmaz deyip sırtını dönecekti.
 Kaba görünmekten ödü kopuyordu, buna karşılık
 Evin reisine karşı riyakâr olmaksa rüyasında
 Bile yüzünü kızartmaya yetecek bir yanlış olurdu,
 Böylesi bir günahıtan gözetsindi, ey, Göklerin Kırılı!
 Yaylım ateşi gibi yağın yoğun aşk sözlerini
 Hafif bir gülüşle geçiştirdi elinden geldiğince.
 "Sizi kınıyorum" dedi güzel kadın, söylesenize kim
 Böyle yanına yatan bir kadına yüz çevirebilir,
 Nasıl kırabilir kalbini, nasıl kanatabilir? Ah, kabul,
 Başka bir taze tutmamışsa gönül tahtını tabii,
 O sevgiliye verilen sadakat sözü eğer
 Yasaklamıyorsa yeni bir aşkı bu yönde,
 Doğruysam, deyin, başkası duruyorsa gönül dairenizde,
 Gönülünüzdeki güzel hatırına, riya ile gizleyip günaha girmeyin boş
 yere."

Gülümseyip, Aziz Yahya'ya
 Yemin etti birkaç kere,
 "Gönlüm bomboş" dedi Gawain,
 "Öyle kalacak bir süre."

"Ne çirkin sözler bunlar, çok mu çabaladınız?
 Dediklerinizi duymak beni daha da derinden yaraladı,
 Bir buse verin ve bağışlayın beni, buradan gideyim,
 Yazgıma yanayım bir yaşam boyu, yazık." Böyle dedi
 İç çekerek ve eğilip şövalyeyi çabucak öptü,
 Ve yataktan kalkarken: "N'olur kırmayın yine,
 Vedalaşırken bari bana bir armağan verin,
 Size ait bir hatıra, hayatımın kalanında,
 Baktıkça buluşmalarımızı anıp teselli bulayım."
 "Tanrı şahit" dedi şövalye, "İsterdim ki şu anda,
 Dünyanın en değerli şeyi elimde olsun, doğrusu
 Lütuflarınızı düşününce, size layık değil hiçbir şey,
 Ve maalesef size duyduğum sonsuz minneti
 İfade etmeye yetecek bir yadigâr yok yanımda,
 Bir eldiven desem... fazla basit, fakat fersah fersah
 Uzaklardan gelip gayba giden gariban
 Bir savaşıyım sadece ve sandıklar dolusu
 Hediyelerimi taşıyan hizmetçilerim de yok.
 Çok mahcubum maalesef ama bazı şeylere mecbur kalırız
 bazen."

"Mühim değil," dedi Madam,
 "Yerinmeye yok neden,
 Almasam da, bir armağan
 Vereceğim size ben."

Ve bir yüzük uzattı, saf altından yapılmış, ortasında yalımlı,
 Güneş gibi göz alan görkemli, kızıl bir taş,
 Ben "paha biçilmez" diyeyim siz deyin "pek pahalı"
 Söz konusu olmazdı elbet onu kabulü, kararlılıkla
 Hanımı rencide etmeden reddetti Gawain hediye.

“Madem bir hatıra veremiyorum Madam,
 Almam da mümkün değil, anlayın mazeretimi.”
 Hanım yeniden yalvardı ama yeminler etti Gawain,
 “Tövbe” dedi “alamam, tamam, lütfen tekrarlamayın.”
 “Yüzüğümün yüksek değeriye yanıtınıza neden,
 Bana borçlanmış olmayı ağır buluyorsanız,
 Kuşağımı bari alın, o kadar kıymetli değil.”
 Böyle deyip bir düğümü çözdü ve derhal
 Harmanisi altında belini saran kuşağı sağdı,
 (Yanar yeşil ipekten, yer yer sırma işli ve yanlarda
 Usta parmakların dizdiği taşlardan bir parmaklık.)
 Şövalyeye uzatıp kibar bir gülüşle, “Bir kıymeti yok,”
 Dedi, “size layık değilse de lütfen kabul buyurun.”
 Ama Gawain tekrar tekrar anlattı ki Tanrı’nın
 Ona uygun gördüğü kader gerçekleşene kadar
 Hediyeler, altınlar, hazineler ona haram.
 “Gücünüze gitmesin n’olur güzel hanımım,
 Hediyeinize hayır diyeceğim hep, fakat şu bir hakikat, kötü niyet yok
 bunda.

Konukseverliğinizin kıymeti
 Hak ettiğimin çok üstünde,
 Sadık hizmetkârınız sayın beni
 İyi günde, kötü günde.”

“Anladım hediye hakir görüyorsunuz hâlâ,
 Size layık değil ve değeri düşük, değil mi?
 Ama bakmayın böyle basit görünüşüne, bilseydiniz
 Bu nakışlar arasına nelerin gizlendiğini, ne şüphe,
 Değiştirdi düşünceniz. Neden dersiniz:
 Her kim ki bu kuşağı kuşanır, yedi kat yerde gökte,
 Yedi cihanda alabilen çıkmaz onun canını,
 Hiçbir kargı delemmez, hiçbir kılıç kesemez.”
 Derin düşüncelere daldı bunları duyunca Gawain,
 Tam kafasının kesileceği zamanda bu biçilmiş kaftandı,
 Yarın Yeşil Kilise’ye varıp yara almadan

Hediyesini alıp dönebilecekse bu harikaydı hakikaten,
 Bundan sonra hanımın sözlerini sabırla dinledi.
 Bir kez daha tekrarlandı teklif, bu defa “Tamam” dedi.
 Hanım da teşekkür ederek teslim etti kuşağı.
 “Fakat sıkı saklayın” dedi, “sakın kocam görmesin.”
 “Güvenin” dedi Gawain, “Ne bir kulağa gidecek ne de görececek bir
 göz.

Size tonlarca teşekkür
 Etsem yine yetmez.”
 Ve öpüldü hemencik,
 Bu defa, hem de, üç kez.

Sonra Gawain'i yalnız bırakıp gitti güzel hanım,
 Şövalyeyle sohbetin şen yanı kalmamıştı.
 O gider gitmez Gawain daha fazla yatmadı,
 Kalktı ve giyindi göz alan giysilerini,
 Hanımın hediyesini hatırlayacağı bir yere sakladı.
 Keyifle yola koyuldu kiliseye doğru,
 Bir papaz buldu orada, bir bölmede baş başa oturdular.
 “Kayıp kullarından kılma koyup giderken dünyayı!”
 Yaradan'a böyle yakardı ve yıkansın diye ruhu,
 En büyükten başlayarak günahlarını bir bir saydı,
 Başını utançla eğdi, bağışlanma diledi papazdan,
 Pislenmiş ruhunu temiz, pirüpak etmesini.
 Gerekeni yaptı papaz, Yargılanma yarınmış gibi,
 Günahlardan azat etti Gawain'i. O da geri dönerek
 Gün soluncaya dek, güzel hanımlarla yine güldü eğlendi.
 Ve her zamankinden daha fazla zevk aldı doğrusu bu
 sefer.

Gawain'i mutlu görünce
 Sevindi salondakiler,
 “Şövalyeyi hiç böyle şen
 Görmemiştik” dediler.

Beyimiz aşkın kollarında böylece bahtiyarken,
 Ata binmiş avdaydı Bey, bayır bacak demeden.
 Ve nihayet kapana kısılmıştı kurnaz tilki,
 Bir çiti aşmıştı ki gözüne çarptı Bey'in,
 Peşindeki tazıların tantanasından telaşa kapılarak,
 Kuyruğunda canına kastetmiş bir köpek kafilesiyle
 Sık ağaçlık bir yerden seğırtip çıkan sinsi.
 Gelişini görür görmez harekete geçti Bey,
 Kılıcını çekti çabuk, çıkıverdi önüne,
 Bu talihsiz temasla tükendi işte tilki,
 Dönüp kaçmaya kalktı, yolunu bir köpek kesti,
 Atın ayak dibine düştüler ve diğer tazılar da
 Delice üşüştüler, demirden dişleriyle
 , Boydan boya yırtıp kana boyadılar boğazını.
 Çevicek attan indi, çekip aldı avını,
 Havaya kaldırdı Bey, haber verdi herkese.
 Kana kanmamış köpekler bir kurt gibi uludu,
 Duyan avcılar koştu borular dudaklarda,
 Dağdaki bağdakine duyurdular durumu,
 Topu bir yerde toplanıp, sayı tamam olunca,
 Beraberce üflediler bu defa boruları,
 Borusuz bazıları bağrıışmakla yetindi.
 Duyulmuş en neşeli nağmeydi, nasıl desem,
 O gün rahmetli olan Reynard'ın ruhuna reva bu renkli
 türkü.

Başlarını okşayıp beslediler,
 Temiz iş çıkarmıştı tazılar çünkü.
 Tilkiyi ele alıp tulum
 Çıkartarak yüzdüler kürkü.

Sonra yola çıktılar çünkü akşam çökmüştü,
 Parlak, bakımlı boruları bas bağırta bağırta,
 Sonunda eve varan Bey sıçrayıp indi,
 Hayranı hanımlarla hasbıhal halinde
 Buldu şövalyeyi, şöminenin başında, şendi,

Zengin bir fistan giymişti zemini süpüren,
 Cazip kürklerle çevrili bir de cepken,
 Ve yine cazip samurla süslü, cepkeniyle
 Aynı renkte bir başlık tamamliyordu resmi.
 Bey başıyla selamladı odada bulunanları,
 Gawain'e ayrıca gülümsedi, "Şimdi gelin" dedi,
 "Şaraplar eşliğinde yaptığımız anlaşmanın şartlarını
 Yerine getirelim yine, iki gündür yaptığımız gibi."
 Bey'in boynuna sarılıp bu kez üç buse verdi Gawain,
 Mümkün olduğu kadar içtenlikle, muhabbetle.
 "Vay vay" dedi Bey, "epey şansınız varmış bugün,
 Bir de ödediğiniz bedel uygunsu bütün bunlara."
 "Bedelini boş verin, ben borcumu ödedim ya
 Ona bakarım, şimdi bakalım sizde ne var?"
 "Bahsetmeye bile değmez," dedi Bey, "işte burada,
 Bütün gün dağda bayırda ve bula bula, bu bit kadar tilki,
 Hava kararınca dek heba ettiğimiz saatlerin hasılatı,
 Kulak örtmez bir kürk, beş kuruş etmez,
 Samimiyetle sunduğunuz servet değerindeki üç busenin yanında ne önemi
 var?"

"Tilki için teşekkürler" dedi Gawain,
 "Benim asıl minnettar."
 Ve sonra tilkinin kürkü
 Kaptırışını konuştular.

Hanımların hayat dolu kahkahaları eşlik etti,
 Müziğin şen nağmeleriyle şatonun sahibi ve şövalye
 Öyle kendilerinden geçtiler ki gören güçlük çekmedi
 Onları barlardaki berduşlardan ayırt etmekte.
 Geç vakte kadar vur patlasın çal oynasın diyerek
 Ayrılık saatine vardılar, eh işleri güçleri vardı.
 Sonra münasip bir dille müsaade istedi Gawain,
 Misafirserverliğinden dolayı duyduğu minneti
 Bir kez daha dile getirdi dost canlısı Bey'e.
 "Evinizde geçirdiğim birbirinden güzel günler,
 Noel hediyeniz için, ne muradınız varsa nasip etsin Tanrı!

Bundan böyle şövalyeniz bilin beni,
 Yarın yola çıkmam gerek, yalnız, bir yardımınıza
 Daha muhtacım, söz verdiğiniz gibi, eğer mümkünse,
 Bir rehber vermenizdir sizden ricam, refakatime,
 Yoldaşlık etsin bana, Yeşil Kilise'ye giden yolu göstersiz.”
 “Madem söz verdik size, sadakat düşer bize,
 Karşılığını verdi Bey ve bir kılavuz kattı,
 Sarp kayalar arasından süratle süzülmesini sağlayıp
 En güvenli geçitlerden geçirerek Gawain'i menziline götürsün
 diye.

Bitmek bilmeyen lütuflar için
 Teşekkür ettikten sonra Bey'e,
 Dönüp “Hoşça kalın” dedi Gawain,
 İki hanımefendiye.

Kibarca öptü onları, ta kalbinden gelen
 Duygularla teşekkür edip yine esenlikler diledi.
 Onlar da kayıtsız kalmadılar bu nezaket karşısında,
 Hıçkırıklar arasında, hayır dualarını esirgemediler.
 Ve hane halkının hepsiyle helalleşti şövalye,
 Herkese kendine sunulan harıl harıl hizmet,
 Yabancılik çekmesin diye harcanan çokça çaba,
 Göğüsledikleri zorluklar, girdikleri zahmet
 İçin teşekkür etti tek tek, temenniler sundu.
 Hazır bulunanlar da sanki hayatları boyunca
 Her günü Gawain'le geçirmenin güzelliğini
 Yaşamış gibi yasta, yolcu ettiler onu.
 Meşale tutan gençlerin ardına takılıp
 Dinlenmeye çekildi o da doygun hislerle.
 Aklını meşgul eden milyon meseleyle,
 Doğrusu, ne denli derin uyuduğunu dile getirmek epey
 zor.

Bırakalım beklesin Gawain,
 Çoğu bitti, biliyor.
 Siz de sabrederseniz biraz
 Gerisi geliyor.

BÖLÜM IV

İşte Yılbaşı geldi, gece geçip gidiyor,
 Tanrının buyruğuyla karanlığı boğuyor gün.
 Fakat fırsat mı var fırtınalardan? Hep bir feveran,
 Bulutlar bakraç bakraç soğuk boca ediyor,
 Kalın kıyafetleri delip kemiğe işliyor karayel,
 Karın, tipinin karşısında hayvanların kürkleri kâr etmiyor,
 Yamaçlardan yaladığı karı vadilere yığıyor rüzgâr.
 Dalgın dalgın dışarıyı, Doğa'yı dinledi Gawain,
 Gözleri hep yumuktu ama uyku yanına yanaşmamıştı,
 Horozun her nağmesini hafızasına nakşedip
 Gün henüz kavuşmadan yataktan kalktı,
 Kolayca giyindi çünkü bir kandil koymuşlardı geceden
 Düşünceli dostları. Demirden gömleğini
 Ve Gringolet'in eyerini istedi, yerine geldi emri,
 Hizmetkârı zırhını ve silahlarını hazır etti tez elden.
 Yün yeleği giydirdi ilk, soğuğa karşı yaman bir kale,
 Sonra donanımın diğer aksamı. Demir gömlek,
 Kolluklar, çelik kalkanı... kararan kısımları kuvvetlice
 Zımparadan geçmiş ve gıcır gıcırdılar ilk günkü gibi, gayretliydi
 hizmetkâr.

Gururla giydi Gawain,
 Baş, gövde, kol, bacaklar,
 Daha güzeli görülmüş değildi,
 Antik Yunan'dan o güne kadar.

En göz alıcı giysisini geçirmişti üstüne gerçi,
 –Kadife zemine işlenmiş zarif armalı,
 Önü rengârenk, revnaklı ipliklerle dikilmiş,
 Tane tane tılsımlı taş nakışlı,
 İç kısmı en kaliteli kürkle kaplı,
 Cıvıl cıvıl, şatafathı, cıfcaflı cepkenini–
 Ama, faydalı olacağının farkında olduğundan,
 Hanımın hediyesini de hemen hatırladı,
 Keskin kılıcını beline kuşanır kuşanmaz,

Kıymetli kuşağı bedenine iki kere doladı,
 Sevinçten içi içine sığmıyordu,
 Ve kızıl cepkenin üstüne katiyen yakışıyordu
 Yalım yalım yanan yeşil ipekten kuşak.
 Ancak gösteriş için sarmamıştı onu Gawain,
 Pırıltılı püskülleri, pahalı mücevherleri için de,
 İki uçta bir o yana bir bu yana, boynuna sallanan.
 Canını sakınmak içindi bu sadece ve sadece,
 Yere çöküp tüm çaresizliğiyle boynunu baltaya sunduğunda
 cırcıplak.

Şanlı şövalye, sonra,
 İnip geniş avluda durarak,
 “Hoşça kalın ey hoş huylu
 İnsanlar” dedi “ve güzel konak.”

Gringolet de çoktan gönüllüydü göreve, hem görseniz,
 Sahibi sefa sürerken o da nasıl semirmiş!
 Şaha kalkmaya hazırdı şövalyenin altında,
 Toprağı eşeleyip duruyordu toynaklarıyla.
 Onu görünce Gawain, “Görgülü insanların hali başka,”
 Dedi, “Bahtları açık olsun beyleriyle birlikte.
 Hanıma da hayatın aşk olsun hediyesi.
 Değil mi ki böyle habersizce kapılarına dayanan
 Bir ziyaretçiye kapılarını açıp ağırladılar ziyafet sofrasında,
 Tanrım onların da tamam etsin noksanlarını.
 Ve ben de elbet, kısa süre sonra soluğum kesilmezse,
 Katiyen karşılıksız koymam bu koşturmaları,
 Bedelini ödemeyi boynuma borç bilirim.”
 Sonra üzengilere basıp atın üzerine bindi,
 Kalkanı geldi bir koşu, kaldırıp omzuna astı,
 Ve mahmuzladı atını, at bundan memnun,
 Sabırsızlanmaya son verdi, süratle öne atıldı, yine şimşekler çaktı
 yerden.

Kılıç kalkanlı kahraman
 Gawain dedi ki giderken:
 “Tanrı korusun bu kaleyi,
 Esirgesin türlü şerden!”

Asma köprü indirildi, sonra geniş kapılar
 Sürgüleri çekilip açıldı sonuna kadar.
 Haç çıkardı ve yanından hızla geçerken
 Diz çöküp kendisi için dualar eden
 ("Yaradan yoldaşınız, yolunuz açık olsun")
 Nöbetçiyi kutsamayı unutmadı kadirşinas şövalye.
 Sonrası kılavuzun peşi sıra tehlikeli patikalarda
 Bilenmiş baltaya doğru bir gidiş, baltalıklar içinden.
 Ağaçlar çırılçıplak, kış çorağı yamaçlarda;
 Takır takır buz tutmuş tepelerin dorukları;
 Bulutlar bayağı yukarda ama gökte bir buhran,
 Yar yamaç belli değil, yürüdükçe, ağır bir sis
 Sinsi adımlarıyla, sessizce sarıyor her yanı,
 Her tepenin pustan bir şapkası var, bir pelerini;
 Dereler kudurmuş gibi, kıyıları köpük köpük,
 Taşlara tosladıkça su tarazlanıp parçalanıyor.
 Kış güneşi gökyüzünden yüzünü gösterene dek,
 Vahşi bir korunun içinden, döne kıvrıla, hatırı sayılır yol
 katettiler.

Tırman tırman bir tepede şimdi,
 Karla kaplıydı her yer.
 Dizginleri çekip durdu Gawain,
 Durunca rehber.

"Varmak istediğiniz vadiye vakitlice getirdim sizi,
 Arayıp durduğunuz, dünyanın en dehşet verici
 Yerine çok mu çok yakınsınız şimdi yiğidim.
 Lakin bu sözlerimi öyle laf olsun diye, lalettayın
 Söylenmiş sözler saymayın sakın, tüm samimiyetim
 Ve size duyduğum derin sevgiden diyorum,
 Elinizin tersiyle itmeyip tutun tavsiyemi.
 Hayatınızın hatasını yapıyor, kendinizi hiç hak etmediğiniz
 Bir tehlikenin içine tepetaklak atıyorsunuz.
 Çünkü burada herkesin çekindiği, çok ama çok
 Kötü şöhretli bir şövalye yaşıyor, bu vahşi şahıs

Gözünü kırpmadan kesip doğruyor karşısına kim çıksa,
 Kaba mı kaba, iri mi iri, hem kalıbı, hem kuvveti dört katı
 Mesela, Arthur'un meclisindeki meşhur yiğitlerin,
 Hektor'un²¹ bile hatta hükmü okunmaz yanında.
 Yeşil Kilise'de yaşar bu yeryüzünün en yabani adamı,
 Kimin yolu yakına düşse hemen yolunu keser,
 Bir vuruşta hayatına son verir, vicdanı sızlamadan,
 Bu merhametsiz için hiç mi hiç mühim değil,
 Kurbanı keşişmiş, kilise papazıymış, köylüymüş.
 Herhangi bir iş sanki adam harcamak, o kadar harcı-âlem.
 Bundan dolayı işte, diyorum, düşünün bir daha,
 Eyer üstünde güvendeyken size öyle gelebilir,
 'Bana bir şey olmaz' derken bir de bakarsınız ki
 Yoksunuz, yalansınız. O vakit kaç yazar yani olsa yirmi
 canınız?

Yıllardır burada yaşar,
 Kesip durur, kesmeden hız.
 Kaybetmeniz kesin Gawain,
 Kazanmanız imkânsız.

"Şuraya geleceğim Sir Gawain, bu gaddar adamı
 Boş verip başka bir izden gidin, bağdan bayırdan,
 Yol nereye yederse, yalnız koymasın sizi Yaradan.
 Bana gelince, gücenmeyin ama bana hiç güvenmeyin,
 Daha devam edemem, daha da duramam,
 Derhal eve döneceğim ve orasını düşünmeyin,
 Saklarım, kimselere sızdırmam bu sırrınızı,
 'Korktu da kaçtı kahraman Gawain' demem,
 Yüce Tanrı şahit olsun şanlı şövalyem."
 "Tanrı şahidim" dedi Şövalye, şekli şimaliyle,
 "Tavsiyeleriniz için tonlarca teşekkür, tamamen
 Eminim sırrımı bir servet gibi sıkı saklayacağınızdan,
 Yalnız, benim yararına bu şekilde yalan

21 Troyalı Hektor ya da Arthur'un şövalyelerinden Hector de Maris.

Söylemeyi göze alsanız, deseniz, 'Pek gözü pekmiş Gawain',
 İçim rahat eder mi dersiniz, böyle bir riya içinde
 Yaşarken? Yer bitirir bu yırtıcı yara yüreğimi,
 Vicdanım varıp varıp korkaklığımı yüzüme vurur,
 Bu büyük kabahati bağışlatacak bahane bulunmaz.
 Yani başka yolu yok, Yeşil Kilise'ye gidip o yeşil yaban
 Adamı bulmak ve belalı baltasına başımı sunmak benim boynumun
 borcu.

Dilediği kadar keskin
 Olsun baltanın ucu.
 Yaradan yanımdadır,
 Olur bana yardımcı."

"Gördüğüm kadarıyla, kararınız kati," dedi kılavuz,
 "Öyle çok böbürlendiniz ki ille bulacaksınız belayı,
 Başınızdan olmaya baş koymuşsunuz belli,
 Fakat sakın beni suçlamayın, söylemedi demeyin,
 Madem o kadar meraklısınız, miğfer sizin, mızrak sizin,
 Bu kayalık yamaç boyu böylece devam edin, birazdan
 Verimli ve geniş bir vadiye varacaksınız, hah, vardınız mı?
 Sola bakın, orada bulacaksınız bahsettiğiniz binayı,
 Yeşil Kilise'yi ve orada yaşayan insan yarmasını.
 Şimdi bana müsaade, mümkün değil, hiçbir mazeret
 Tutamaz beni burada bir dakika bile,
 Şu konuda kararlıyım, şu koruda, Tanrı korusun,
 Bir adım daha atmam, dünyaları verseniz."
 Kılavuz kısa kesip döndürdü küheylanı,
 Var gücüyle mahmuz vurdu, mağdur, mahzun
 Ve bir başına bırakarak başı darda şövalyeyi, uçup gitti rüzgâr
 gibi.

"Gözyaşı yok" dedi Gawain,
 "Tanrım, ruhum sana tabi.
 Rızan ne ise razıyım,
 Bu canın sensin sahibi."

Topuklayıp atını tepenin yamacından, toprağın takır takır
 Buzlandığı bir yolda buldu kendini, ağacı bol
 Bir korunun kıyısını kuşatan, inip vadiye kavuştu.
 Durup bakındı yanına yöresine, yaban mı yaban bir yer,
 Ne bir han ne bir hane, hangi yana baksa,
 Her kıyı her köşede sadece sarp kayalar,
 Sivri uçları sanki semaya saplanıyor!
 Dizginlere asılıp durdurdu Gringolet'i, dört yanda
 Yeşil Kilise'yi aradı ya da varlığına küçük bir kanıt,
 Tesadüf edemedi, tek bir tümsek takıldı gözüne,
 Dimdik yardan dökülüp dipte köpük köpük
 Kaynayan suyun kıyısındaki kayrakta bir höyük.
 Atını dehleyip tümseğe doğru ilerledi, durdu,
 İnip doladı dizginleri sağlam bir dala.
 Çevresinde çok dolaştı tümseğin ama çıkartamadı,
 Bilemedi ne olduğunu, bir şeye benzetemedi.
 Birinden gir, birinden çık, iki ucu da açık,
 Deli otlar büyümüş yer yer, her tarafı bürümüş,
 Ortasında bir delik, bu bir mağara, bir dehliz...
 Yatmadı akı, ya da yalnızca kayada bir yarık mıydı bu
 yoksa?

"Yok canım, Yeşil Kilise
 Bu değildir bana kalsa,"
 Dedi Gawain, "geceleri burada Şeytan
 Ayın yapar olsa olsa.

"Tanrım burası pek tekinsiz bir yer,
 Çirkin, kasvetli, çürük çimen kokulu,
 Otlar sarmaş dolaş, sanki savaş alanı,
 Ama yakışır yani tam da Yeşil Şövalye'ye,
 Lanetli Şeytan'a tapınmasını layıkıyla
 Yapar burada işte, yakarır dört başı mamur.
 İçimde bir his var, hiç hayra alamet değil,
 Beni yuvasına çağırıp böyle yollara düşüren,
 Hayatıma kasteden Şeytan'ın ta kendisi.

Ah, burası Kötülük Kilisesi, kökünden yıkılası,
 Böyle lanetli bir kilise görmemiştir kimse.”
 Miğferini başına taktı, mızrağını eline aldı,
 Yarığa yönelerek yavaş yavaş yürüdü.
 Derken, derenin diğer yanında bir doruktan
 Sınır hoplatan bir ses duydu, sanki biri
 İçeriden kayaları kesiyordu katır kutur,
 Ya da orağını biliyordu büyük bir bilek taşında,
 Tanrım! Bir değirmen taşıydı, tangur tungur,
 Tanrım! Ne derinden inliyor, ne derine işliyordu,
 “Bana hoş geldin diyor” diye düşündü Gawain,
 “Bütün bu zırlıtı, bu zahmet bana hazırlık,
 Eğer hislerim doğru değilse yanlış yerdeyim demektir
 zaten.

Tanrının takdiri artık,
 Ne yarar gelir yastan?
 Kelle koltukta gelmişim,
 Korkar mıyım sestem?”

Beklemekten bıkan Gawain boğazını yırtarcasına bağırdı,
 “Kimse yok mu Sir Gawain’i burada karşılayacak,
 Kimdir buranın yerlisi, yaşayanı kimdir?
 Varsa böyle biri, tez gelsin beri, bunca yolu boşuna
 Gelmedim yoksa. Görelim hesabı ya da gömelim.”
 Henüz bitirmişti ki, başının üstünde bir sekmeden,
 “Vadettiysem veririm” diye seslendi biri, “var vakit.”
 Bileme işini bitirmede bir müddet, ne de zırlıtyı boğdu,
 İşin bittiğine kanaat getirince kaldırıp kenara koymadı
 Elindekini, yürüyüp geldi bir yarıktan, elinde o yaman
 Savaş baltası, bu iş için seçilmiş, biçilmiş kaftan,
 Göz kamaştıran, kocaman yüzü geriye doğru kıvrık,
 Nerdeyse bir kulaç var, keskin mi keskin,
 Sapında sağlam deriden bir askı sallanıyor.
 Yeşil Adam’da değişiklik yoktu, o yine aynıydı,
 Sakalı, siması yeşil, saçları, önü arkası, sırtı,

Bu sefer seke seke geliyordu sadece, sanki dans ediyordu,
 Sapı yere dayayıp destek alıyordu. Derenin kıyısına
 Gelince girmede soğuk suya, gerilip geçiverdi karşıya
 Bir sıçrayışta, karla kaplıydı ödeşme sahnesinde toprağın
 yüzü.

Dimdik durdu ziyaretçi,
 Seğirmede bile gözü.

“Gawain güvenilirmiş” dedi Yeşil Şövalye
 “Tuttu verdiği sözü.”

“Harikasınız” dedi sonra, “haneme hoş geldiniz,
 Uzun bir yola çıktınız, yoruldunuz, yılmadınız
 Ve tam vaktinde vardınız vadettiğiniz gibi,
 Şimdi de getirin bakalım gerisini Gawain.
 Bir sene önce size bir şans verdim ve sıra
 Benim şimdi, yakışır şekilde şerefle, şanla
 Görelim, bitirebilecek misiniz başladığınız işi?
 Yalnızız bu vadide, ne kadar şiddetli vuruşsak da
 Kimse yardıma koşmaz. Miğferi çıkarıp koyun kenara,
 Boynunuzu açıp baltayı buyur edin,
 Ben nasıl yaptıysam öyle yapın yani, yerinizden
 Kıpırdamayın havaya kalkan kolum inerken hızla,
 Başımı boynumdan böyle ayırmıştınız, hatırlayın.”
 “Yaradan yere çalmasın yiğitliğimi, yüzümü kara
 Çıkarmasın, ne çıtımı çıkarmak, ne çekinip çekilivermek,
 Yazdıysa bozsun, boynumu büktüm bekliyorum, buyurun,
 Tek vuruşta tak! bitirin, işi tamam kılalım.” İşte bunlardı o gün Gawain’in
 sözleri.

Çöküp çıplak boynunu
 Sundu, birden soğudu teri.
 Gülümsüyor gibiydi fakat
 Titriyordu dizleri.

Kuvvetini topladı katı kalpli adam, baltasını kavradı,
 Ve havaya kaldırdı olanca hızıyla indirmek için,
 Gaddar mı gaddar bir gülüş, garip bir ışıkla gözlerinde,
 Ve öyle bir savurdu ki silahını dağa vursa
 Dağ darmadağın, öylesi dayanılmaz şiddette bir darbe.
 Fakat balta inerken Gawain göz ucuyla baktı,
 Gün ışığında parladığını gördü geniş yüzünün ve gayri-ihiyari
 Çekiverdi omuzlarını, çok ama çok azıcık,
 Yeşil Adam baltayı yarı yolda durdurdu, yukarıda,
 Ve yüksek payelere ermiş aslan parçasını bir güzel payladı:
 “Siz Gawain değilsiniz” dedi, “Nerede görölmüş o gencin
 Ölüm korkusuyla böyle kendini kaybettiği, kaçtığı?
 Delikanlı, daha darbe inmeden düzgün duramıyorsunuz!
 Gawain bir ödle mi ki gelmiş Gawain geçiniyorsunuz?
 Ben hiç korktum mu o gün, kirpiğimi kırptım mı,
 Başak tanesi benzeri başımı biçerken siz?
 Yere yuvarlandı da başım, ‘Ne yaptınız?’ demedim.
 Daha sapasağlamken yüzünüz gül gibi soldu, sizden
 Daha değerli olduğumu dünyaya duyurabilirim değil mi artık gerine
 gerine?”

“Bu kez kaçmam” dedi Gawain,
 “Silahınızı savurun yine,
 Başım düşerse boynumdan
 Konamaz gerçi yerine!

Ama vurun hadi, vakit harcamanın ne yararı var?
 Kavuşturun beni bir an evvel kötü kaderime.
 Şerefim üstüne yemin, işte şuraya da yazıyorum,
 Kılımı kıpırdatarsam eğer, kirpiğimi kırparsam
 Balta gelip boynumu buluncaya değin!”
 “Buyurun öyleyse” dedi beriki, baltayı kaldırdı,
 Öfkeden renk değiştirmiş gibiydi derisi,
 Ve süratle savurdu silahını fakat son noktaya
 Varmadan ani bir karar verdi, vurmadı bu kere de.

Gawain donmuş gibiydi, dingin duruyordu,
 Taş kesilmişti ya da köklerinden kuvvetle toprağa
 Bağlanmış bir ağaca benziyordu bedeni.
 Garip Yeşil Adam gülerek dedi ki "Gawain,
 Görünen o ki güveniniz yerine gelmiş, güzel,
 Gönül rahatlığıyla gelebilir şimdi sizi boşuna geren
 Darbe, ne diyebilirim? Arthur'un dairesinden değerli
 Bir şövalye olmanız bakalım şans getirecek mi size,
 Koruyacak mı boynunuzu kemik kıran baltadan?"
 Canı sıkılan Gawain, öfkeyle cevap verdi:
 "Bu tehditlerle kendinizi teselli ediyor gibisiniz,
 Fazla söze ne hacet, haydi hareketlenin."
 "Yeniden yüreklendiğinize göre" dedi Yeşil Adam,
 "Altın vuruşu yapmanın vakti geldi, öyle acıyorum ki şövalyem size,
 yazık.

İki kolunu kaldırdı,
 Çalı kaşları çatık,
 Ah, Gawain gelen günü
 Göremeyecek artık.

Kaptı koca baltayı, kafası üstüne kaldırdı,
 Bütün gücüyle bıraktı sonra biçare boyuna.
 Çok çetin vurdu ama çıplak tende bir çentik
 Açabildi yalnızca, yalayıp geçti geniş yüz deriyi,
 Yine de yetti bir miktar kanın fışkırıp yere
 Dökülmesine. Kardaki damlaları görünce derhal,
 Bir mızrak boyu mesafeye fırlayıp miğferini giydi,
 Kılıcını çekti, kalkarıyla korumaya aldı kendini,
 Hararetle hasmına Gawain şöyle dedi:
 –Bebekliğinden beri bu kadar büyük bir sevinç
 Doğrusu duymuş değildi değerli şövalye–
 "Durun diyorum size, bir daha davranmayın,
 Sadece bir vuruştı ve ben de savdım sıramı,
 Tekrara kalkışırsanız bilin ki kılıcım keskin,

Misliyle karşılık veririm, maazallah, bundan men ederim
sizi.

'Tek bir darbe' demiştik
Arthur'un meclisinde, 'şeref sözü!'
Bu yüzden baltanızdan
Çekin artık elinizi."

Baltasına dayanıp onu dinledi Yeşil Dövüşçü,
(Sapı yerdeydi baltanın, baş kısmına yaslanıyordu.)
Şövalyeyi seyrediyordu sakın sakın. Savunma
Pozisyonunda üstüne varsan parçalayacak,
Kılıç kalkan elde, onun öyle korkusuz, kahramanca,
Heyecanlı, hararetli konuşması hoşuna gitmişti.
Sonra tekrar Gawain'e hitaben tok bir sesle,
"Şövalye" dedi "Şiddete gerek kalmadı şimdi,
Kimsenin nezaket kurallarını yıkmaya niyeti yok,
Bütün bunlar zaten birlikte belirlediğimiz şeyler,
Ben size borçluydum, siz de bana, bitti!
Her türlü mecburiyetten muafsiniz artık.
Biraz hızlı davransam hakikatli bir hasar
Verebilirdim size, daha dikkatli vurabilirdim.
İlkin vurur gibi yaptım, yalandan, şaka yollu,
Zerre zarar vermedim fakat, zira,
Konuştuğumuz gibi, kalemde konuşumken,
Günün getirdiği ganimetleri gizlemeden
Teslim ettiniz bana, eksiksiz, tastamam.
İkinci blöf karımdan aldığınız buseler içindi,
Hepsini geri verdiniz, hakkınızı yiyemem,
Bilin işte, bundandı baltayı boşa salladıysam bu şekilde iki
kez.

Borcunu borç bilenin
Kalbine korku gerekmez.
Ancak son ödeme noksandı,
Budur boynunuzdaki iz.

“Çünkü bana aittir belinizdeki kuşak,
 Hanımım verdi size, hepsinden haberdarım,
 Buselerin hesabını, sizin hal ve hareketlerinizi,
 Baştan çıkarma, aklınızı çelme çabalarını eşimin,
 Tek tek biliyorum, çünkü tamamı benim tezgâhımdı.
 Tanrının en tatlı, en kalbi temiz kulunu test etti karım,
 Ki onun gibisini görmek günlük işlerden değil,
 İnci tanesi neyse bezelyeye nazaran,
 Gawain de öyledir, geriye kalan gençlere göre.
 Ama bir kusurunuz oldu, küçük de olsa,
 Şüphesiz hinlik değil, şehvet hiç değil,
 Hayatı sevdiğinizden, bu hatanızı hafifletir.”
 Dikildiği yerde durup uzun uzun dinledi diğeri,
 Hiddetinden her yanını hararet bastı,
 Adamın sert sözleri ta yüreğini sızlattı
 Ve şu şiddetli sözler çıktı şövalyenin ağzından:
 “Lanet olsun korkak ve kanaatsiz kalbe,
 Çirkeflik çimlenir orada, erdem çatırdar, çöker!”
 Böyle deyip düğümü çözdü, çekti çıkardı kuşağı,
 Yeşil Adam’a uzattı ve yana yakıla,
 “Buyurun bakın” dedi “işte benim bahtsızlığım,
 İhanetim, batağım, yerin dibine batsın!
 Oynadığınız kumar korkaklığı öğretti bana,
 Vuracağınız darbe can derdine düşürdü,
 Sadakatin, cömertliğin yerini cimrilik aldı,
 Tamah tabandan vurdu şövalye tabiatımı,
 Tam da korktuğum gibi kusurlu, kabahatliyim,
 Sadakatsizim, yalan söyledim, sınıfta kaldım, pişmanım
 pek çok.

Günahlarım göğе kadar,
 Yüreğime ağır yük,
 Yürek çoktan tövbekâr,
 Bundan böyle günah yok.

“İtiraf edeyim hepsini huzurunuzda,
 Çetelesini dökeyim çentikli işlerimin, günah çıkartayım”
 Diğeri kahkahalar arasında kibarca konuştu:
 “Benden yana içiniz yanmasın hiç, çünkü yerine
 Kondu sayılır kaybettiklerim, yaram kapandı.
 Bütün günahlarınızı birer birer saydınız belagatle,
 Bağışlandığınızın bariz işareti duruyor boynunuzda.
 Benim katımda inci tanesi kadar kusursuzsunuz,
 Gözünüzü açtığınız günden beri günaha
 Bulaşmamış birisiniz, berraksınız artık benim indimde.
 Şimdi şövalyem, sırmalarla işlenmiş, bu şaşaalı,
 Kıyafetlerim gibi yeşil kuşak sizde kalsın ki bu
 Görüşmemiz hatıra gelsin bir meclise girdiğinizde,
 Bu kuşaktan bilsin bütün prensler, beyler,
 Yeşil Kilise’ye gidip hayatta kalan kimle,
 Hangi şöhretli şövalyeyle şerefyab oluyorlar.
 Bu Yılbaşı’nda ise sizi yeniden yuvama
 Davet etmek isterim, devam edelim şölenimize ağız
 tadiyla.

Karım da katılır hem,
 Göz alan güzelliğiyle,
 Dost olursunuz yine, düşmanca
 Ayrılmak olmaz öyle.”

Mağrur şövalye miğferini çıkarıp
 İki eliyle tutarken minnetle teşekkür etti.
 “İyi olurdu fakat fazla oyalandım, fırsat
 Varken döneyim vakitlice – Ne dilerseniz versin
 Cömert Tanrım size centilmenliğiniz için,
 Ve sevgili eşinize samimi selamlarımı iletin lütfen,
 Öbür hanımefendiye de, her ikisine, hünerliymişler
 Doğrusu, dürüst şövalyelerini tuzağa düşürmede.
 Ama neden şaşıyorum ki? Nesillerdir çok normal
 Erkeğin günaha girmesi kadının güdümünde,
 Kahredici bir kadere kurban olması,

Dünyanın düzeni böyle, ilk Âdem'in düşüşüyle
 Başladı, sonra Süleyman ve sayısız niceleri.
 Delilah'tan dolayı düşmedi mi Samson, Davut'un
 Batsheba açmadı mı başına bin bir bela?
 Hepsi hanımların hileleri yüzünden heba oldu.²²
 Ne büyük sevinç olurdu onları sevsek sadece,
 Ama bel bağlamasak bir tek sözlerine bile,
 İnanmasak, kanmasak. Kaldı ki kamunun
 Görebileceği en güzide güzelliklerle bezenmiş adamlardı
 bunlar.

Ama hepsini harcadı
 Koyunlarına aldıkları kadınlar.
 En azından benim de böyle
 Bir mazeretim var.

"Kuşağa gelince, evet, Tanrı korusun sizi,
 Seve seve sahiplenirim, sırmaları için değil,
 Parlak kumaşı, püskülleri, pahası, prestiji,
 Harcanan emek ve ustalık için, haşa, hiç değil,
 Kusurumun bir kanıtı olsun kalan ömrümde,
 Noksanlığımın nişanı olsun diye nereye gidersem,
 Kendimi kaybedip kibirlenir, kirletirsem ruhumu,
 Göstersin diye nasıl günaha meylettiğini gövdenin,
 Hatırlatsın diye her an hata yapabileceğini –
 Dövüşteki deham kabartacak olursa kibir damarımı,
 Bu kuşak kalbimi tevazu sahibi kılsın.
 Size bir sorum var, sıkıntı olmazsa eğer,
 Misafir olduğum malikânenin sahibisiniz madem
 –Gökleri Mekân Tutan mükâfatlandırırsın sizi–
 İsminizi merak ederim, bir mahzuru yoksa,
 Doğduğunuzda verilen doğru adınızı."

"Saklamama sebep yok, seve seve söylerim"
 Dedi beriki, "Adım Bertilak de Hautdesert, bu bölgenin
 Malikiyim. Morgan le Faye marifetiyle, –

22 Ortaçağ'da bu şekilde kadın düşmanı söylemler çok yaygındı.

Ki kendisi hanemde görmüş olduğunuz hatırlı hanımdır,
 Arthur'un şövalyelerini, haliyle sizi de, tanıma şansına
 Ermiş olan bilge büyücü Merlin'le²³ bir yastığa baş koymuş,
 Sihir sanatının sayısız sırrını bu saygın ustanın tezgâhında öğrenmiştir
 teker teker.

Tanrıça Morgana'dır adı,
 Büyüde başı çeker.
 Karşı koyamaz kimse,
 Önünde diz çöker. –

“İşte onun marifetiyle gönderildim meclisinize,
 Değerlendirmeye durumu, o dillere destan
 Şövalyeleri Arthur'un şerefli mi gerçekten
 Sınamaya geldim, sihir sayesinde böyle sıra dışı
 Görünüşümle. Gaye şaşkınlığa gark etmek görenleri,
 Koltuk altında konuşan kesik bir kelle, düşünsenize,
 Nasıl da korkuturdu kusursuz güzellikteki kraliçeyi!
 O sıra hanemde hanımla beraberdi diğer hanımefendi,
 Arthur'un üvey kardeşi, haliyle, halanız olur,
 Tintagel düşesinden doğma ki daha sonra,
 Uther Pendragon'un yatağını paylaştı düşes
 Ve Arthur'u hediye etti hanedanlığa. Halanıza
 Katılmalısınız bu yüzden, Yılbaşı kutlamasında,
 Buyurun benimle gelin, gülün eğlenin bol bol,
 Şövalyem, şatoda seviliyorsunuz ve şahsen
 Ben de yürekten isterim yanımızda olmanızı.”
 “Maalesef” dedi Gawain, “bu mümkün değil”,
 Kucaklaşıp öpüştüler, Cennetin Kralı'na
 Emanet edip birbirlerini, buza kesmeden ayrıldılar,
 bitti.

Geri dönüyordu Gawain,
 Zaten oraya aitti.
 Yeşil Adam'ıysa bilen yok
 Nereye gitti.

23 Arthur'un tahta geçmesine yardım eden bilge büyücü.

Garip yerlerden geçiyordu şimdi Gawain,
 Yaban yollarda yoruluyordu, ama çok şükür yaşıyordu,
 Canını bağışlamış, bir ömür bahşetmişti Yaradan.
 Bazen bir çatı buldu, bazen bir çalı dibinde uyudu,
 Ne macera, mücadeleler yaşadı, kimleri mağlup etti,
 Hepsi bir başka hikâyeyi hak ediyor,
 Bunlarla vakit kaybetmeyelim, izin verirsiniz.
 Boynunda az bir belirti kalmıştı baltanın vuruşundan,
 Kumaşı kıymetli kuşağı kılıç kayışı gibi çaprazlama,
 Sol omzundan asmış, sonra, bir düğümle sabitlemişti,
 Girdiği günahları hep hatıra getirecek bir kanıt.
 Sözün özü, sadık Gawain, saatinde, sağ salim
 Kavuştu kralına, kutlu kraliçeye. Tüm kardeşleri
 Haberi duyduklar da düğün yerine döndürdüler meclisi.
 Kral öptü şövalyeyi, kraliçe de aynı şekilde,
 Savaşçılar sırayla gelip sıkı sıkı sarıldılar,
 Merakla sual ettiler, o da onlara müthiş maceralar
 Anlattı, çektiği sıkıntıları da fakat saklamadan.
 Yeşil Kilise yanında yaşananları, Yeşil Adam'ı,
 Hanımın hararetli hücumlarını, nihayet, hediyesini
 Gösterdi ve boynundaki kabuk bağlamış yarayı,
 Sadakatsizlik etmişti, sınanmış, sıfır almıştı, Gawain onlara layık
 değildi.

Kalbi kanayarak konuştu,
 Sık sık terini sildi,
 Kan yürüdü yüzüne, utançtan
 Kıpırmızı kesildi.

“Bakın Kralım” dedi “işte bu kuşak da
 Ruhumdaki fesadın farklı bir flaması,
 Nasıl noksanlığımın nişanıysa boynumdaki iz,
 Yüreksiz, yalancı, yetinmez, yarım imanlıydım,
 Cürmümü ve cezamı canlı tutsun diye
 Üstümden hiç çıkarmayacağım onu. Çünkü
 Bir suçu saklayabiliriz ama mümkün mü silmek?

Yürekte yuvalanır, yıllarla yerleşir yara.”
 Kral teselli etti şövalyeyi ve bütün şahitler,
 Orada bulunan herkes, hanımlar, beyler,
 Neşe içinde, büyük bir nezaket ve iyi niyetle
 Boyundan inip bedeni çaprazlama bölen
 Yeşil bir kuşak kuşanmaya karar verdiler,
 Yalnız bırakmadılar yanlışına yanan yiğidi.
 Yuvarlak Masa’nın parlak Yeşil Kuşağı
 Sembol olarak seçmesinin işte budur sebebi,
 En rafine romanslar böyle rivayet eder.
 Hikâyemizde geçenler, Arthur’un devrinde hakikat
 Olmuş, Brutus’un Britanya’daki başarılarını
 Konu edinen kitaplara baksın kanıt arayan.
 Ve seneler süren kuşatma sonunda Troya direnemeyip tamamen teslim
 olalı,

Sayısız serüven yaşandı,
 Buna benzer, belki daha da iddialı.
 Şimdi, cem ağızdan diyelim: “Cümlemizi
 Affetsin ol Tacı Çalı.”

*Honi soit qui mal y pense*²⁴

24 “Kötülük düşünene yazıklar olsun.” Bu sözün 1348 yılında “Diz Bağı Şövalyeleri”ni kuran Kral Üçüncü Edward’a ait olduğu kanısı yaygındır. Popüler rivayete göre kral Salisbury Kontesi’yle dans ederken kontesin diz bağı çözülüp yere düşer. Kral eğilip aldığı diz bağını kontese verirken işte bu sözleri söyler.